

МАКС КІДРУК:
«З ГЕРОЇНІ-ЖІНКИ
МОЖНА НАСМИКАТИ
КУДИ БІЛЬШЕ
ЦІКАВИХ, СТЬОБНИХ
ЕПІЗОДІВ»

стор. 13

ВИДАННЯ ВІЛЬНИХ ЖУРНАЛІСТІВ

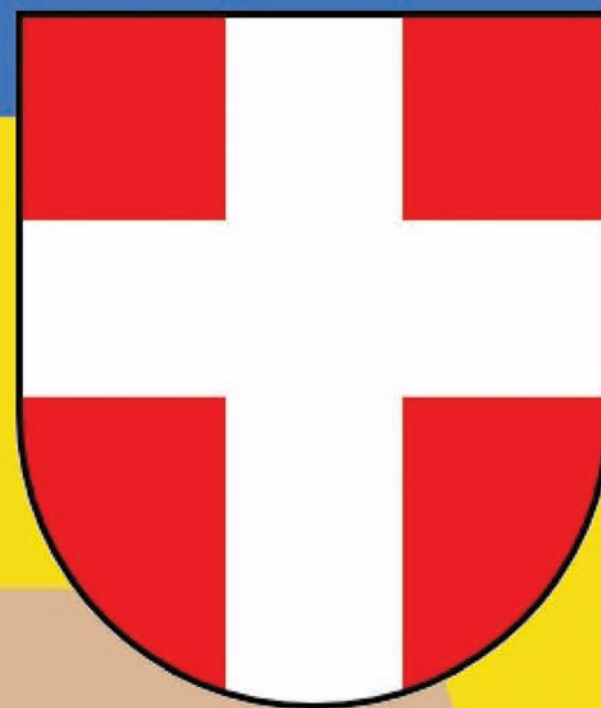
Хроніки ЛЮБАРТА

№26 (189) • 2 жовтня 2014 року

ЦІНА ДОГОВІРНА

• НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • КОМУНАЛКА • СПОРТ • ЗІРКИ • НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • КОМУНАЛКА • СПОРТ • ЗІРКИ •

КАНДИДАТИ ВИБОРЧИХ НАУК

стор. 8-9

Х КОМУНАЛКА

ВРЯТУВАТИ ПО-НОВОМУ

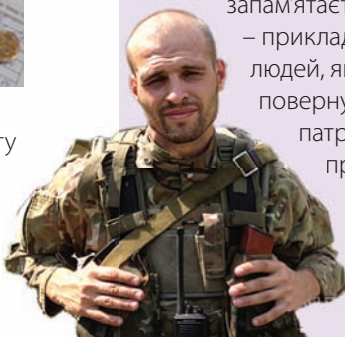
Серія нормативних актів Кабміну запроваджує із 1 жовтня новий механізм призначення субсидій на оплату послуг. В уряді переконують, що збільшиться кількість сімей, які матимуть право на компенсації за оплату житлово-комунальних послуг. Звісно, поживемо-побачимо і тільки через місяць-другий оцінимо, чи справді новації реально захистять нас від шаленого подорожчання комуналки.

стор. 7

Х БУРЕМНИЙ СХІД

ОЛЕКСАНДР ФАЦЕВИЧ: «Я СЕБЕ УЖЕ ПОХОВАВ, У ДУМКАХ ПОПРОЩАВСЯ З РІДНИМИ»

Як в історію України будуть вписані події на сході держави – поки невідомо. Однак «іловайський котел» запам'ятається як величезна трагедія і водночас – приклад героїзму та самовіддачі тих людей, які, попрощавшись із життям, дивом повернулися додому живими. Бійці ж роти патрульної служби міліції особливого призначення «Світязь» УМВС

України у Волинській області своїм поверненням довели: у цій битві вони не переможені, а переможці. Але їхня війна ще не закінчена...

стор. 4

Х СПОРТ

РУМУНА ЗБИЛИ – РУМУН ЗАБИВ

Це був уже третій домашній кубковий матч «Волині» й «Дніпра». Рахунок двобоїв був нічийним – у 2011 році в 1/8 перемогли 3:2 лучани, у 2013-му гору в 1/4 фіналу взяли «дніпряни» 2:0. Тож перемога лучан 1:0 у надзвичайно напруженому суботньому поєдинку закріпила за ними пальму першості в цих дуелях. Матч мав свої «родзинки»...

стор. 14

БУДЕННИЙ КИЇВ

Юрій КОНКЕВИЧ

...Газета «Вести», яку все ще читають у метро, й оголошення-застереження про небезпечні вибухові предмети, на які можуть натрапити кияни.

Міліційні патрулі на кожному розі, які вже не страхають, й обгоріле каміння Майдану.

Фокусують око сюжету, наче камерою. А ось і вони – фототуристи на колишній Інститутській. Поспостерегає за ними й заховав свою камеру. Не піднімається рука клацати Алею героїв. Дивлюся у щирі та світлі обличчя полеглих і ніби чую постріли, які обірвали їхні життя, накладаю на вересневий Київ відео з Інститутської, переглянуті мільйони разів.

Тут багато квітів, хтось приніс іграшкових ведмедиків – для зовсім юних героїв. У перехожих на очах сльози. Для інших цей меморіал – буденність, повз яку «білі комірці» спускаються від Нацбанку та парламенту обідати на Майдан.

Поруч, у кількох метрах, – інше життя туристичної індустрії. На одній з яток, яку встановлено на місці колишніх барикад, тепер продають футболки з портретом Путлера, а ще – копії золотого батона. Охочих відвідати Межигір'я закликають у мегафон. Буднього дня таких назбирається небагато. Більше людей збирається коло фотовиставки на місці «Йолкі». Світлини промовисті, показують російську присутність на сході. «Які щурі рапаті!», – широко обурюються дві літні жінки.

...Біля центрального поштамту із завиваннями паркуються три даїшні авто. Підкочуються «швидка» й пожежна. Із будівлі виводять поштарів. Я ніби в центрі кіношного майданчика. «Замінування». Ніхто не нервує, це вже навіть не втретє. Собаки нюхають, міліція заламцює пошту, поштарі кутаються в кофти від вересневого туману. Буденний Київ.

Х ЗАРАДИ МИРУ

КВАРЦЯНИЙ ПРОДАЄ ВЛАСНІ КНИГИ ЗАДЛЯ ВІЙСЬКА

У Луцьку триває благодійний зірковий аукціон-розпродаж на користь українського війська. Першим список відомих лучан відкрив заслужений тренер України, президент і головний тренер луцької «Волині» Віталій Кварцяний.

Як розповіли організатори аукціону, тренер ФК «Волинь» пропонує на продаж власну книгу «Футбол – це не тільки перемоги». В ній ідеться про перші кроки автора у футболі, специфіку тренерської роботи та людей, які творили волинський футбол.

Окрім історій про закулісся життя футбольної команди, у книзі є чимало унікальних фотографій, які ніде раніше не публікувалися.

Ціна мемуарів Віталія Кварцяного – 100 гривень. Усі виручені кошти підуть на потреби волинських армійців, які нині перебувають у зоні АТО.

Книгу з автографом Віталія Володимировича можна придбати в інтернет-спільнотах «Допомога армії/Луцьк» у соцмережах, а також за телефоном 0931198544. Гроші збирають на рахунок у «Приват-Банку»: 6762 4683 9344 4561 (отримувач Анатолій Котлюк).

Х КРОВ ХОЛОНЕ

УБИВ І ЗАКОПАВ ТРУПИ В ПОЛІ

Вранці 30 вересня на околиці Луцька, у селі Липини поблизу «Епіцентру», знайшли два тіла. Чоловіка і жінку вбили й закопали у полі.

Як повідомили у прес-службі волинських правоохоронців, смерть подружжя настала у результаті численних колотих, різаних та рубаних ран.

«У чергову частину міліції звернувся чоловік і повідомив про те, що не може зв'язатися зі своїми батьками, які проживають у Луцькому районі. Відомості про цей факт відразу було внесено до Журналу єдиного обліку, і правоохоронці розпочали проводити оперативно-розшукові заходи й слідчі дії», – пояснили у міліції.

За словами начальника слідчого управління УМВС України в області Василя Дячука, міліціонери відразу здобули докази, які давали підстави вважати, що однією з версій є скоєння навмисного вбивства.

Уже затримано особу, яку обґрунтовано підозрюють у скоєнні подвійного вбивства. Чоловіку оголосили підозру в скоєнні злочину, передбаченого частиною другою пунктом першим статті 115 Кримінального кодексу

Подієкують, що подружжя підприємців убив власний син...

України, тобто умисне вбивство двох осіб. Тепер зловмиснику загрожує довічне позбавлення волі.

А от неофіційні джерела зазначають, що

вбиті чоловік і жінка були доволі заможними підприємцями, мали власний бізнес на «Варшавці». І вбивство, мовляв, скоїв найменший із трьох синів.

Х БУДЬТЕ ПИЛЬНІ

ТЕЛЕФОННІ ПСЕВДОМІЛІЦІОНЕРИ ДУРЯТЬ ВОЛИНЯН

Днями до 61-річної жительки Горохівського району зателефонував невідомий чоловік, який повідомив, що її син скоїв кримінальне правопорушення, а відтак йому загрожує кримінальна відповідальність. Співрозмовник запропонував «відмазати» сина за певну грошову винагороду. Ця «послуга» коштувала довірливій волинянці більш як двадцять тисяч гривень, які вона передала незнайомцеві. Коли ж жінка зрозуміла, що її ошукали, із заявою звернулася до правоохоронців.

Загалом на Волині з початку року зареєстровано 208 фактів обману громадян.

Правоохоронці радять: якщо ви отримуєте подібні дзвінки, в жодному випадку не поспішайте виконувати їхні умови, не переказуйте і не передавайте гроші, а також не розголошуйте дані банківських карток. Попросіть співрозмовника представитися та назвати анкетні дані затриманого родича

(зокрема, дату народження). Обов'язково запитайте у особи, яка вам телефонує, в якому відділі міліції перебуває ваш рідний та номер телефону міськрайвідділу.

Також спочатку передзвоніть тому, хто «потребує негайної допомоги», або людям, які можуть підтвердити або спростувати те, що трапилося. Для впевненості наберіть телефон відділу міліції, де начебто перебуває ваш «затриманий родич», і з'ясуйте, чи справді з вашим близьким трапилася біда. Щоби повідомити про цей факт працівників міліції, намагайтеся під будь-яким приводом перервати розмову зі зловмисником. Запам'ятайте: намагаючись дати хабара псевдоміліціонеру, ви самі стаєте співучасником кримінального правопорушення.

Якщо ви стали жертвою шахраїв, відразу повідомте за телефоном 102 (цілодобово). Тільки в такому випадку правоохоронці зможуть оперативно затримати зловмисників.

Х НА КОЛЕСАХ

ЗА ЇЗДУ БЕЗ УВІМКНЕНИХ ФАР УДЕНЬ ШТРАФУВАТИМУТЬ

Від 1 жовтня водії на українських дорогах не мають забувати вмикати денні ходові вогні під час руху. Такі заходи безпеки допоможуть зберегти не лише здоров'я, а й подекуди життя учасників дорожнього руху, наголошують у Державтоінспекції.

Осінь погода поволи починає про себе нагадувати, тож водіям потрібно підлаштуватися під нові умови руху. Дощ, хмарність, туман – фактори погіршення видимості, а відтак для безпечного руху транспортні засоби мають рухатися поза населеним пунктом у денну пору доби суто з увімкненим світлом ближніх фар.

Згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2013 року №111 «Про внесення змін до Правил дорожнього руху», з 1 жовтня до 1 травня на всіх механічних тран-

спортних засобах поза населеними пунктами мають бути увімкнені денні ходові вогні, а в разі їх відсутності в конструкції транспортного засобу – ближнє світло фар.

Х ЕКОНОМРЕЖИМ

ГАРЯЧА ВОДА – ЛИШЕ У ВИХІДНІ

Віднині мешканці багатоповерхівок, які не мають у своїх оселях бойлерів, по-особливому цінуватимуть гарячу воду. Її тепер подаватимуть тільки у вихідні.

Відповідне розпорядження підписав міський голова Луцька Микола Романюк. Підстава – виконання постанови Кабінету Міністрів України від 09.07.2014 «Деякі питання забезпечення населення підприємств, установ та організацій природним газом до кінця опалювального сезону 2014/15 року» та розпорядження голови Волинської обласної державної адміністрації від 02.09.2014 «Про забезпечення населення підприємств, установ та організацій природним газом на опалювальний сезон 2014-2015 року».

Тож, як наголошують у луцькій мерії, з 29 вересня цього року у Луцьку від котельень, центральних теплових пунктів державного комунального підприємства «Луцьктепло» гаряча вода подаватиметься відповідно до графіка: по суботах та неділях з 08.00 до 23.00.

«Увімкнені денні ходові вогні є своєрідною профілактикою скоєння автопригод. Можливо, саме такі норми допоможуть водіям рухатися безпечно», – каже начальник управління ДАІ УМВС України у Волинській області Володимир Кравченко.

Також водіям варто пам'ятати: згідно з частиною 2 статті 122 Кодексу України про адміністративні правопорушення, за порушення водіями транспортних засобів правил користування зовнішніми освітлювальними приладами або попереджувальними сигналами при початку руху чи зміні його напрямку, використання цих приладів та їх переобладнання з порушенням вимог відповідних стандартів передбачено штраф у розмірі від 425 до 510 гривень.

✕ ВЛАСНИМИ РУКАМИ

ЛУЦЬКІ УМІЛЬЦІ ВИГОТОВЛЯЮТЬ БЕЗПЛОТНИКИ

Розробки безпілотних апаратів презентували активісти Самооборони Майдану Волині. Тепер у Луцьку можуть робити апарати, які рятуватимуть життя багатьох бійців.

З-поміж іншого активісти представили модель квадрокоптера – один із різновидів безпілотних апаратів. Його розробник – Володимир Літвінчук, пише сайт волинських самооборонівців.

Такий апарат дозволяє з допомогою камери, яка приєднана знизу, оглядати значний шматок території, визначати місце розташування ворога та згодом більш влучно стріляти у ціль, визначати кількість людської та технічної сили ворога тощо.

Подібні моделі уже можуть виготовляти в Луцьку, у Центрі проектування та розробок Товариства сприяння обороні України у Волинській області, який віднедавна розпочав роботу.

«Багато лучан є фанатами такої справи. Хтось конструє їх для себе вдома. Тому завдання цього центру – об'єднати цих людей. Друге – налагодження комунікації з СБУ, МВС та прикордонниками, які потребують таких технологій. Третє – це велике поле практики і зацікавленості для учнів та студентів», – каже координатор Самооборони Волині Андрій Хведчук.

Координатор Самооборони Волині Андрій Хведчук демонструє винахід волинських кулібінхів

Важливо, що у цьому Центрі можуть виготовляти безпілотники під замовлення спецслужб із спеціальними можливостями.

Володимир Літвінчук працює над розробками уже кілька років, разом з ним вчиться виготовляти безпілотники й самооборонівець Діоніс Афоніч. Перший розповів, що собівартість представленого безпілотника може становити близько двох тисяч доларів. Проте модель можна здешевити до тисячі доларів, якщо відшукати хороші дешевші аналоги деталей, а частину з них за наявності усіх інструментів можна навіть виготовляти одразу в майстерні Центру.

Володимир Літвінчук також поділився проблемами, які виникають у ході виготовлення безпілотників. Оскільки Центр тільки розпочав діяльність, дуже багатьох інструментів та деталей у хлопців ще немає.

Наприклад, відсутні стабілізатори балансу квадрокоптера (акселерометр, гіроскоп і магнітометр). Сама модель дозволяє проводити моніторинг території в радіусі 1,5 кілометра. На таку ж висоту й може піднятися. Тривалість перебування у небі – 30 хвилин.

Виготовити апарат, якщо є всі деталі, можна за два тижні, та коли трапляється неякісні деталі, то процес виробництва може затягнутися.

Хлопці наразі закупляють деталі та інструменти за власний кошт або з пожертвувань Самооборони Волині. Вони звертаються по допомогу до людей, що готові профінансувати Центр, який має великий потенціал розвитку та може стати місцем, де виготовлятимуть розробки потужних передових моделей безпілотних апаратів.

✕ КОПІЙКА ДО КОПІЙКИ

П'ЯТЬ МІЛЬЙОНІВ НА ВІЙСЬКО: ГРОШІ РОЗІЙШЛИСЯ, ТРЕБА ЩЕ

На потреби волинських військовослужбовців, які беруть участь у воєнних діях на сході України, з обласного бюджету виділили 5 мільйонів 875 тисяч гривень. Про це повідомив голова Волинської обласної ради Валентин Вітер під час сесії 26 вересня, пише «ВолиньPost».

За його словами, облрада спільно зі Спільною афганців витратила 1 мільйон гривень на закупівлю матраців, приладів нічного бачення, тепловізорів, бронезилетів, радіостанцій, міні-електростанцій, спальних мішків, дощовиків, наколінників тощо.

3 мільйони гривень виділили на військові частини, а саме: на частину А2331 – 1 мільйон 250 тисяч гривень, з яких 469 тисяч використали на закупівлю напівної білизни, кріплення до БМП, шин,

розвантажувальних жилетів та радіостанцій.

Ще 30 тисяч гривень використають на закупівлю запчастин до автомобілів.

Волинський обласний військовий комісаріат отримав з бюджету 1 мільйон гривень, з яких 632 тисячі використали на придбання автомобільних запчастин, постільної білизни, бушлатів, наметів тощо.

На військову частину 1141 внутрішніх військ, що дислокується у Луцьку, виділили 300 тисяч гривень. На ці кошти нацгвардійцям закупили медикаменти, радіостанції та бронезилети.

250 тисяч гривень з обласного бюджету виділили управлінню МВС у Волинській області, з яких було використано 101 тисяча 500 гривень на закупівлю болгарок, ліхтарів тощо.

Військова частина 9971 прикордонних військ, що дислокується у Луцьку, отримала від Волиньради 200 тисяч гривень, які станом на 25 вересня не використали.

Крім того, 1 мільйон 875 тисяч, які залишилися, передали до районів Волині.

Відтак, за словами голови Волинської обласної ради, всі райони, окрім Ковельщини, кошти освоїли.

✕ НА ПІЛЛЯКУ

ПОЗБУТИСЯ КОМУНІСТІВ І МЕДВЕДЧУКА

Депутати Волинської обласної ради підтримали звернення Львівської обласної ради до Генерального прокурора від червня 2014 року щодо заборони діяльності на території України Комуністичної партії України. Таке рішення обранці громади ухвалили під час сесії 26 вересня.

У документі йдеться про те, що ухвалення всупереч інтересам Української держави законів, особливо 16 січня 2014 року, віддання завідомо неправомірних наказів й розпоряджень та інші злочинні дії призвели до жахливої трагедії. Понад сотня смертей, тисячі поранених та скалічених людей, досі не встановлене число тих, хто пропав безвісти, мільйонні матеріальні збитки для нашої країни. У всьому цьому львівські й волинські депутати вважають винними і членів КПУ, а тому просять Генпрокуратуру зробити усе, аби найближчим часом заборонити діяльність комуністів.

У ході сесії депутати Волиньради підтримали також звернення Івано-Франківської обласної ради від червня 2014 року про заборону діяльності в Україні громадської організації «Всеукраїнський громадянський рух «Український вибір», очолюваний Віктором Медведчуком.

✕ ВИЗНАННЯ

ЛИС І ЦАРУК ТЕПЕР ПОЧЕСНІ ВОЛИНЯНИ

Звання «Почесний громадянин Волині» надали письменнику і журналісту Володимирі Лису, а також історикі й краєзнавцю Ярославу Царуку.

Рішення надати цим людям почесне звання ухвалили депутати Волинської обласної ради під час сесійного засідання 26 вересня.

На сесії також було вирішено, що кожен із цих знаних волинян отримає одноразову матеріальну виплату у п'ять тисяч гривень.

✕ НАШІ КИШЕНІ

ЯЦЕНЮК: ГАЗУ УКРАЇНЦЯМ ВИСТАЧИТЬ

Облгази раніше майже половину газу, призначеного для населення, продавали промисловим підприємствам за комерційними цінами, заявив прем'єр-міністр Арсеній Яценюк.

У зв'язку із цим уряд вирішив понизити норми споживання газу громадянами, інформує «ТВі».

Раніше, каже Яценюк, облгази списували на населення 10 кубічних метрів газу, нібито населення споживає його за пільговою ціною.

«Ми провели дослідження домогосподарств наших іноземних партнерів і з'ясували, що норматив, який встановлено 20 років тому, завищено всього майже наполовину. Фактичне споживання газу – 6 кубічних метрів, із яких 4 кубічні метри, які списували на населення, продавали вже не населенню, а промисловості й іншим суб'єктам за комерційною ціною, яка на порядок вища, ніж ціна для населення», – пояснив прем'єр.

Тому відтепер норма споживання газу на одну людину за наявності газової плити та гарячого централізованого водопостачання становить 6 кубометрів. Якщо є тільки газова плита – 9 кубометрів, якщо є плита і газовий водонагрівач – 18 кубометрів.

✕ ВТРАТА

ПІШОВ ІЗ ЖИТТЯ ПОЧЕСНИЙ ЛУЧАНИН

На 73-му році життя не стало видатного лучанина Володимира Меркулова. Усе своє свідоме життя він працював на благо волинського краю та міста Луцька. Обіймав посади директора Луцького автомобільного заводу, директора Державного підшипникового заводу №28, генерального директора ВАТ «Луцький підшипниковий завод».

Володимир Меркулов брав активну участь у громадському житті обласного центру Волині. Був депутатом Луцької міської ради чотирьох скликань, двічі – членом виконавчого комітету.

У 2001 році за значний особистий внесок у соціально-економічний розвиток міста, активну участь у громадському житті Володимирі Костянтиновичу було надано звання «Почесний громадянин міста Луцька».

ОЛЕКСАНДР ФАЦЕВИЧ: «Я СЕБЕ УЖЕ ПОХОВАВ, У ДУМКАХ ПОПРОЩАВСЯ З РІДНИМИ»

**Сектор зв'язків
із громадськістю УМВС України
у Волинській області**

Як в історію України будуть вписані події на сході держави – поки невідомо. Однак «Іловайський котел» запам'ятається як величезна трагедія і водночас – приклад героїзму й самовіддачі тих людей, які, попрощавшись із життям, дивом повернулися додому живими. Бійці ж роти патрульної служби міліції особливого призначення «Світязь» УМВС України у Волинській області своїм поверненням довели: у цій битві вони не переможні, а переможці. Але їхня війна ще не закінчена...

Коротку передісторію створення підрозділу й про те, що насправді відбулося в Іловайську, розповів командир роти особливого призначення «Світязь», старший лейтенант міліції Олександр Фацевич.

За словами правоохоронця, військова справа для нього – звичне діло, адже виріс у сім'ї військовослужбовців, усе дитинство провів у гарнізоні. Закінчив Одеський інститут сухопутних військ. Працював за контрактом на посаді командира аеромобільного десантного взводу 79-ї аеромобільної бригади сухопутних військ Збройних Сил. Був заступником командира роти, а згодом тривалий період виконував обов'язки командира, коли той брав участь у миротворчих місіях. Після закінчення контракту звільнився. Працював викладачем. Коли запропонували очолити «Світязь», не вагаючись погодився.

Про своїх побратимів говорить із захопленням та повагою. Каже, що усі вони особливі й наймовірніше різні.

– Незважаючи на те, що військовий вишкіл тривав усього кілька місяців, у роті особливого призначення «Світязь» не було слабкодушних та не підготовлених, – запевняє командир. – Підрозділ був сформований із числа тих, хто не побоявся і не заховався за спину інших. Серед них – колишні правоохоронці, військовослужбовці, далекобійники, учителі та бізнесмени. Усі вони добровольці, об'єднані однією ідеєю і метою – вільна та єдина Україна. Ми були відібрані не лише за фізичним розвитком чи професійним якостями, чималу роль зіграло також внутрішнє переконання і покликання.

Постійного місця дислокації батальйон «Світязь» не мав. Були у підпорядкуванні керівників та заступників департаменту спецпідрозділів, які відповідали за той регіон, де вони виконували завдання.

– Куди їдемо, що робитимемо, ми не знали. Спочатку були в Слов'янську,

Хлопці досі не можуть усвідомити, як вибралися з того пекельного коридору...

потім – у Костянтинівці та Краматорську, далі нас скерували під Ясинувату. Після цього – у Старобешеву, неподалік Іловайська, – пригадає Олександр Фацевич. – Тоді я здогадався, що нас скерують туди... Щоби запобігти витоку інформації, конкретні завдання командування ставило нам безпосередньо перед виїздом. Крім нас, до міста відправили батальйони «Миротворець», «Херсон» та «Івано-Франківськ». «Донбас» та «Дніпро 1» були вже там.

22 серпня волинські бійці прибули до західної частини міста, яка була підконтрольна українським військам. Розташувалися у дитячому садку. Операцію щодо зачистки регіону виконували спільно з батальйоном «Дніпро», координатором військової операції був його командир Юрій Береза. Забезпечували охорону свого розташування, здійснювали огляд приміщень на наявність зброї та боєприпасів, виявляли осіб без документів, а також підозрілих осіб, які можуть бути сепаратистами або ж тими, які співпрацюють із незаконними військовими формуваннями. Із перших днів їх активно обстрілювали. А 24 серпня відбувся їхній перший бій. Тоді, каже старший лейтенант міліції, зрозумів – це справжня війна...

– Вранці ми отримали вказівку керівництва іти на штурм. Хлопці «Світязю» розділилися: частина залишилася охороняти територію Іловайська, підконтрольну нам, а друга група у складі дванадцяти бійців під моїм безпосереднім керівництвом вирушила на штурм промзони в півден-

ній частині міста, – провадить далі. – У виконанні цієї операції «Світязь» був у підпорядкуванні командирів «Донбасу» й «Дніпра». Наша збірна група спецпідрозділів була підсилена військовослужбовцями з двома бойовими машинами. Це був для нас стратегічно важливий район, у якому розміщувалися комплекс електропідстанцій, залізничне ДЕПО, нафтоскховище. Нам важливо було відбити у сепаратистів захоплену частину міста, щоби контролювати дорогу, яка давала можливість підійти до нас підкріпленню та забезпечити вивід спецпідрозділів з населеного пункту в разі відходу.

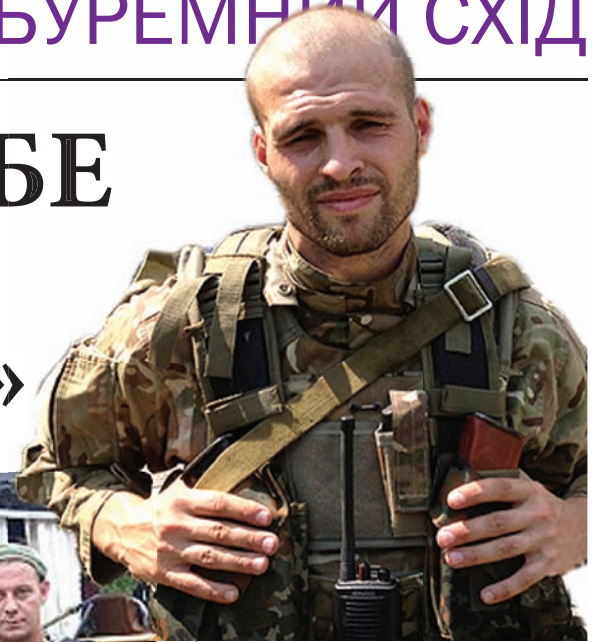
Сепаратисти у захопленій південній частині міста закріпилися в приміщеннях висоток та на численних блокпостах, тож активно обстрілювали українських захисників. У тривалому бою волиняни з бійцями інших батальйонів захопили промзону та надійно закріпили свої позиції. Операція минула без втрат із нашого боку.

– Уже наступного дня промзону почали оточувати російські регулярні війська. До них підійшла підмога, до нас – ні, – відтворює події у пам'яті. – Для російських військ характерно те, що в бою вони уникали ближнього контакту, натомість нас із відстані засипали шквальним вогнем із мінометів та «градів». Їхні постріли по наших позиціях були точковими та влучними. Ми не могли протистояти важкій техніці та артилерії. Там мої хлопці отримали перші поранення. Заради збереження життів ми змушені були відступити. Ми евакуювали бій-

ців усіх підрозділів на єдиному броньованому бусі. Не пам'ятаю, скільки «ходок» я зробив, але вивезли понад сорок осіб зі зброєю. Нашу евакуацію та відхід прикривали БМП. Цю «дорогу життя», так я її назвав, запам'ятаю назавжди.

Але на цьому все не закінчилося, аби зберегти об'єкти, в ніч із 25 на 26 серпня Олександр Фацевич з десятьма своїми бійцями допомагали батальйону «Дніпро» утримувати захоплені позиції на залізничному ДЕПО. Частина наших передислокувалася до школи, адже із садка через обстріли й наступ сепаратистів вони змушені були вийти. Трималися, чекали на підмогу. А вже 28-го вище командування ухвалило остаточне рішення виводити війська.

Виходили з Іловайська з усіма суміжними спецбатальйонами, підрозділами Збройних Сил України, у тому числі й військовими 51-ї окремої механізованої бригади, без перешкод двома великими колонами із пораненими, технікою, зброєю. Бійці роти «Світязь» були у складі двох колон. Фацевич із десятьма своїми хлопцями та підрозділами «Дніпро» й «Донбас» ішли на вістрі першої частини, у другій були ті, які залишалися в школі разом із батальйоном «Миротворець». Коли всі вийшли з міста, їх засипали впритул із різних сторін артилерійським вогнем. Перша частина колони потрапила під нищівний вогонь поблизу Червоносільського. Друга ж колона пішла в бік Комсомольського, де їх теж розстріляли.

Командир роти особливого призначення «Світязь» Олександр Фацевич

– Не можу навіть описати, що там було, – ділиться враженнями Олександр Фацевич. – Досі не знаю, як ми вибралися з того пекельного коридору. Ми, хто вцілів із першої колони, закріпили свої позиції у Червоносільському, тримали оборону. Але що ти можеш зробити з автоматом чи кулеметом в руках, якщо проти тебе танки та артилерія? Наш єдиний гранатомет згорів у автобусі. Нас розстрілювали з установок «НОНА» і танків «ПТУРів». Ще трохи – і нас зрівняли б із землею. Я себе уже поховав, у думках попрощався з рідними.

Наймовірно мужні вояки «Донбасу» зуміли підпалити три танки та захопили полонених – близько десяти російських десантників. Офіцери батальйону «Донбас» вийшли на переговори з противником. Домовленості були такі: в обмін на їхніх полонених десантників військові мали забезпечити нашим вільний вихід зі зброєю. Але на це вони не погодилися, більше того – до них надходило підкріплення. Наші хлопці просто не вистояли б. Тож довелося виконати їхні умови: наші склали зброю та були передані представникам Червоного Хреста. Це було єдине рішення, аби врятувати життя українських захисників.

– Полоненими ми не були, – мовить старший лейтенант міліції. – Я категоричний у цьому плані. Для мене краще смерть, аніж полон, а тим більше – полон у сепаратистів.

У наших бійців було багато пораних, але, на щастя, ушкодження виявилися легкими: наскрізні кульові або ж осколкові. Медичний працівник мав змогу надати допомогу, хлопці були в строю й продовжували воювати. Інша ситуація – із тяжкими пораненими.

– У нас бракувало ключових медикаментів: знеболювальних, протишокових, кровоспинних препаратів. А це незамінні речі для порятунку пораних, – констатує боець. – Опинившись у кільці, були приречені. На жаль, великим тягарем на мої плечі лягла загибель Володимира Іщука. Наймовірний був хлопець, людина-настрій, ініціативний, кмітливий. Володимир не боявся іти на передову, не жалів себе, працював понад силу. Хлопці ніколи не забудуть, як помірвав наш побратим на руках у лікаря. А ми не могли нічим йому допомогти... Для нас він – герой.

Юрій КОНКЕВИЧ

Серія нормативних актів Кабміну запроваджує із 1 жовтня новий механізм призначення субсидій на оплату послуг. В уряді переконують, що збільшиться кількість сімей, які матимуть право на компенсації за оплату житлово-комунальних послуг. Звісно, поживемо-побачимо і тільки через місяць-другий оцінимо, чи справді новація реально захистить нас від шаленого подорожчання комуналки.

Новація справді чимало. Отримувачам субсидій доведеться оперувати багатьма новими термінами: соціальна норма житла та соціальні нормативи користування житлово-комунальними послугами, на які держава надаватиме пільги, субсидії та компенсації. Ця норма (порівняно з нормами, на які надавали субсидії раніше) стає вигіднішою для більшості заявників. Соціальні нормативи користування комуналкою розраховано на основі аналізу фактичного споживання природного газу, води та електроенергії, що дозволить державі забезпечувати соціальну підтримку на оплату реальних обсягів споживання цих послуг.

Крім цього, змінюється принцип розрахунку обов'язкового відсотка платежу сім'ї за житлово-комунальні послуги при призначенні житлових субсидій. Відтепер він залежатиме суто від доходів сім'ї. Це буде індивідуально розрахований обов'язковий платіж, який залежить від доходу конкретної сім'ї. Тож, якщо до цього сім'ї, яким призначено житлову субсидію, сплачували за житлово-комунальні послуги в межах норм володіння чи користування загальною площею житла та нормативів користування комунальними послугами 15% середньомісячного сукупного доходу, а сім'ї з непрацездатних громадян – 10%, то з 1 жовтня визначення обов'язкового відсотка платежу сім'ї за житлово-комунальні послуги буде здійснюватися для кожної сім'ї індивідуально. Згідно з новим порядком призначення житлових субсидій, з метою забезпечення соціального захисту малозабезпечених категорій громадян державою збільшено соціальну норму житла, на яку будуть надавати житлову субсидію.

Загалом, уряд розрахував нові соціальні норми використання і газу, і води, і електрики. Подаємо їх у відповідних таблицях.

Щодо газу, то у зв'язку з тим, що більшість населення не має фактично приладів обліку споживання природного газу, який використовується для приготування їжі та підігріву води, було переглянуто за фактом споживання норми природного газу, які використовуються для цих потреб.

Щодо водопостачання: раніше відповідні нормативи затверджувала місцева влада, а громадяни, відповідно, сплачували за цими нормативами і на них же надавали житлові

ВРЯТУВАТИ ПО-НОВОМУ

ІЗ 1 ЖОВТНЯ ЖИТЛОВІ СУБСИДІЇ НАРАХОВУВАТИМУТЬ ІНАКШЕ

Норми споживання (до 1 жовтня 2014 року)		Соціальні нормативи (з 1 жовтня 2014 року)	
28 кВт.год на 1 м ² площі	На опалення житла (в опалювальний період)	65 кВт.год на 1 м ² площі	На опалення житла (в опалювальний період)
100 кВт.год на одну-дві особи + 25 кВт.год на кожного іншого	У будинках, обладнаних стаціонарн. електроплитами	130 кВт.год на одну-дві особи + 30 кВт.год на кожного іншого	У будинках, обладнаних стаціонарн. електроплитами (за наявності гарячого водопостачання)
		150 кВт.год на одну-дві особи + 30 кВт.год на кожного іншого	У будинках, обладнаних стаціонарн. електроплитами (за відсутності гарячого водопостачання)
75 кВт.год на одну-дві особи + 15 кВт.год на кожного іншого	У будинках, не обладнаних стаціонарн. електроплитами	90 кВт.год на одну-дві особи + 30 кВт.год на кожного іншого	У будинках, не обладнаних стаціонарн. електроплитами (за наявності гарячого водопостачання)
		120 кВт.год на одну-дві особи + 30 кВт.год на кожного іншого	У будинках, не обладнаних стаціонарн. електроплитами (за відсутності гарячого водопостачання)

Норма володіння (користування) загальною площею житла (до 1 жовтня 2014 року)		Соціальна норма (з 1 жовтня 2014 року)	
21 м ² на особу + 10,5 м ² на сім'ю		13,65 м ² на особу + 35,22 м ² на сім'ю	
31,5 м ²	Норма на сім'ю з однієї особи	48,87 м ²	Норма на сім'ю з однієї особи
52,5 м ²	Норма на сім'ю з двох осіб	62,52 м ²	Норма на сім'ю з двох осіб
73,5 м ²	Норма на сім'ю з трьох осіб	76,17 м ²	Норма на сім'ю з трьох осіб
94,5 м ²	Норма на сім'ю з чотирьох осіб	89,82 м ²	Норма на сім'ю з чотирьох осіб

субсидії. З 1 жовтня встановлюються єдині соціальні нормативи для всієї держави.

Соціальні нормативи на користування електричною енергією збільшено, бо від 1995 року, коли їх востаннє затверджували, споживання електроенергії населенням зросло як за рахунок з'яви більшої кількості потужних приладів, так і за рахунок переходу від споживання газу до споживання електричної енергії. Крім того, введено нову категорію споживачів, у яких відсутнє централізоване водопостачання, і вони використовують електричні водонагрівачі. Досі відповідної норми взагалі не було.

ДОРОГА ДО СОЦБЕЗУ

Порядок звернення по житлову субсидію передбачає необхідність подання відповідного звернення громадянином до органу праці та соціального захисту населення за зареєстрованим місцем проживання. При цьому потрібно надати довідку про доходи осіб, зареєстрованих у житловому приміщенні, а також заповнити бланки заяви та декларації про доходи і майновий стан. Пенсіонери мають заповнити лише заяву та декларацію. Інші документи, потрібні для надання субсидії, збирають безпосередньо спеціалісти управління. Документи не обов'язково подавати особисто – є

можливість звернутися через поштової зв'язок.

Якщо до 1 жовтня право на отримання субсидії мали громадяни, які є власниками житлового приміщення і які оплачували житлово-комунальні послуги, то з 1 жовтня по субсидію може звернутися будь-яка особа, яка зареєстрована в житловому приміщенні й на яку відкрито особові рахунки.

ОБРАХУНОК

Отож, право на субсидію мають громадяни, які оплачують комунальні послуги більше, ніж визначений Кабміном обов'язковий розмір платежу. У Мінсоцполітики пояснюють, що досі субсидії призначали двом категоріям

У Мінсоцполітики передбачають, що внаслідок нововведень кількість отримувачів субсидій порівняно з минулим опалювальним сезоном зросте на 300 тис. домогосподарств: з 1,3 млн до 1,6 млн родин. На сьогодні – до початку опалювального сезону – субсидії отримують 450 тис. домогосподарств.

Норми споживання (до 1 жовтня 2014 року)		Соціальні нормативи (з 1 жовтня 2014 року)	
11 м ³ на 1 м ² площі	На опалення житла (в опалювальний період)	7 м ³ на 1 м ² площі	На опалення житла (в опалювальний період)
9,8 м ³ на особу	На приготування їжі (газова плита)	6 м ³ на особу	На приготування їжі (газова плита)
18,3 м ³ на особу	На приготування їжі та підігрів води (газова плита за відсутності гарячого водопостачання і газового водонагрівача)	9 м ³ на особу	На приготування їжі та підігрів води (газова плита за наявності гарячого водопостачання і газового водонагрівача)
		18 м ³ на особу	На приготування їжі та підігрів води (газова плита за наявності газового водонагрівача)

Для домогосподарства з двох працездатних осіб та трьох дітей, які мають середньомісячний сукупний дохід 4000 гривень на місяць

Середньомісячний сукупний дохід сім'ї, (грн.)	4000
Чисельність осіб у домогосподарстві	5
Середньомісячний сукупний дохід на одну особу, (грн.)	800
Розмір плати за житлово-комунальні послуги в межах норм, (грн.)	400

Розрахунок розміру субсидії до 01.10.2014	
Відсоток обов'язкового платежу (%) (оскільки до складу сім'ї входять діти і дохід не перевищує ПМ, відсоток обов'язкового платежу становить 10% від доходу)	10%
Розмір обов'язкового платежу (грн.) (4000 грн * 10%)	400
Розмір субсидії (грн.) (400 грн - 400 грн)	0

Розрахунок розміру субсидії після 01.10.2014	
Відсоток обов'язкового платежу (%) (800 грн./1176/2*15%)	5,10%
Розмір обов'язкового платежу (грн.) (4000 грн * 5,10%)	204,1
Розмір субсидії (грн.) (400 грн - 204,1 грн)	195,9

громадян за фіксованими відсотками обов'язкового платежу: сім'ям, до складу яких входили сунепрацездатні громадяни (пенсіонери, інваліди), або до складу яких входили діти й дохід яких був меншим за прожитковий мінімум на особу – сплачували за житлово-комунальні послуги не більш як 10% сукупного доходу; інші сім'ї, до складу яких входили також працездатні громадяни, сплачували не більш як 15%.

Із 1 жовтня порядок обрахунку розміру житлової субсидії змінено. Новий механізм передбачає індивідуальний розрахунок відсотка обов'язкового платежу сім'ї за житлово-комунальні послуги залежно від розміру доходів. Для обрахунку обов'язкового відсотка платежу потрібно буде визначити середньомісячний дохід сім'ї на одного члена за попередні шість місяців (сукупний дохід домогосподарства за попередні шість місяців розділити на кількість осіб, які входять до домогосподарства, і на шість місяців) та розрахувати обов'язковий відсоток платежу за встановленою формулою (середньомісячний дохід на одну особу за попередні шість місяців ділиться на прожитковий мінімум на одну особу (у 2014 році – 1176 грн) і на базовий коефіцієнт 2, після чого множиться на базовий коефіцієнт 15%).

ПОРЯДОК ОБРАХУНКУ СУБСИДІЇ ТАКИЙ...

Спочатку визначається середньомісячний дохід сім'ї на одного члена за попередні шість місяців.

Наприклад, дохід сім'ї, яка складається з двох осіб, за шість місяців становить 15 000 грн, середньомісячний дохід на одного члена: **15000 грн / 2 особи / 6 місяців = 1 250 гривень.**

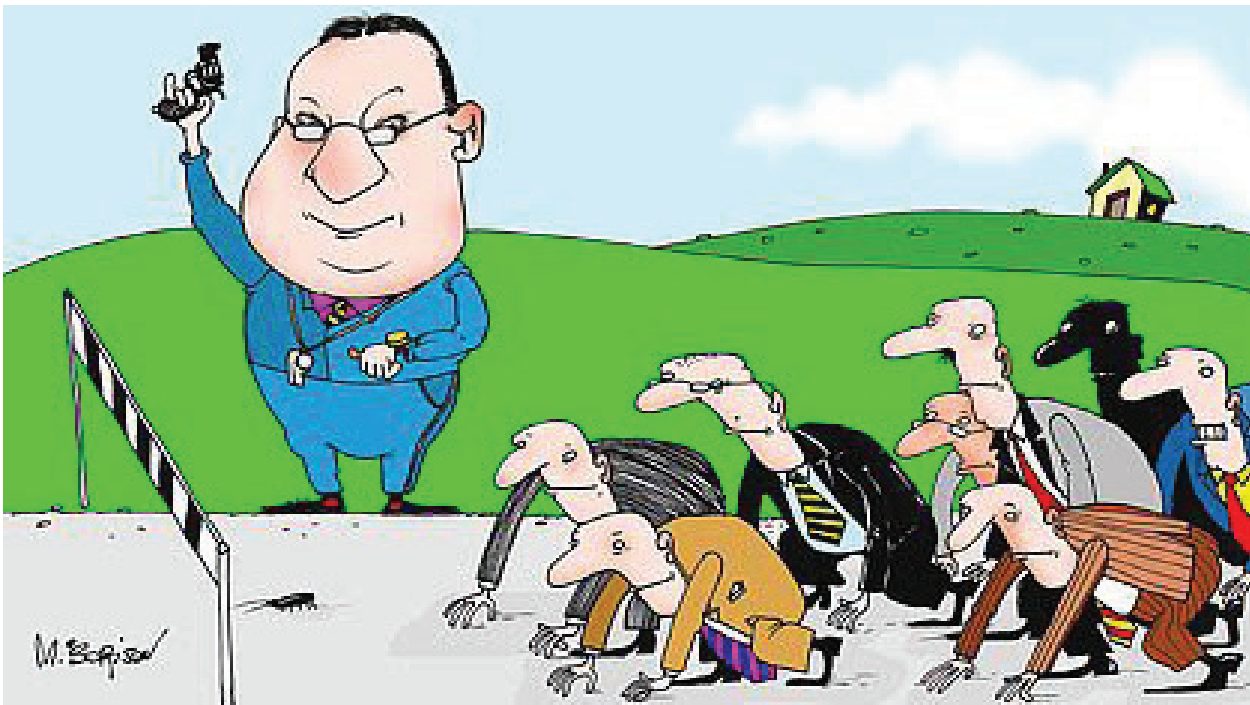
Розраховується обов'язковий відсоток платежу за встановленою формулою:

середньомісячний дохід на одну особу за попередні шість місяців розділити на розмір прожиткового мінімуму на одну особу (у 2014 році – 1176 грн) та базовий коефіцієнт доходу для призначення субсидії (2), після чого помножити на базову норму плати за ЖКП (15%).

1250 грн / 1176 грн / 2 * 15% = 7,97%. Визначається розмір обов'язкового платежу шляхом множення середньомісячного сукупного доходу сім'ї за шість місяців на обов'язковий відсоток платежу.

7,97% * 2500 грн = 199,3 грн, де 2500 грн – середньомісячний сукупний дохід домогосподарства (15000 грн / 6 міс.)

Розмір субсидії розраховується як різниця між розміром плати за житлово-комунальні послуги за соціальними нормативами та розміром обов'язкового платежу.

КАНДИДАТИ ВИБОРЧИХ НАУК

Андрій ЛУЧИК

Жереб кинуто, кандидатів зареєстровано. До фінішу дійдуть не всі, а переможцями стануть лише одиниці. Попереду – мільйони грошей, недоспані ночі, адреналін, гречка, підкуп, залякування, блеф, тріумфальні келихи шампанського та порожні пляшки горілчаного розпачу.

СПИСОЧНІ ПЕРСПЕКТИВИ

У виборчих списках партій зареєстровано 75 волинян, або осіб, які публічно асоціюють себе із Волинню. Найбільше наших земляків йде за списками ВО «Свобода», Радикальної партії Ляшка, Народного фронту та «Батьківщини».

При цьому однозначно депутатами вже майже стали Ігор Палиця, який балотується номером 34 у списку Блоку Петра Порошенка та Олександр Кралюк (№15 в списку Громадянської позиції Анатолія Гриценка).

У разі проходження в парламент «Свободи», депутатами можуть стати Анатолій Вітвів (№6) та Валерій Черняков (№22).

Наприкінці прохідної частини – Ярослав Федорчук (№27) за списками «Батьківщини».

Від «Народного фронту» депутатами можуть стати Микола Мартиненко (№14) та екс-ударивець Юрій Савчук (№22).

Якщо комуністи здолають п'ятивідсотковий прохідний бар'єр, то свій мандат отримає Адам Мартинюк (№2).

Володимир Кучер із порядковим номером 39 у Радикальній партії Ляшка стоїть близько до прохідної частини.

Решта кандидатів – радше статистика, аніж реальні учасники політичного процесу. Хоча й серед них є чимало цікавих прізвищ.

Наприклад, під номером 121 за списками Ляшка балотується екс-очільник волинського ПРП Олександр Мартинюк. Під номером 17 у

«Силі людей» – адвокат та депутат Луцької міськради Андрій Осіпов. Екс-заступник голови ОДА Микола Собуцький – №104 в списку «Свободи», а нинішній заступник міського голови Луцька Тарас Яковлев – 49-й у списку «Самопоміч». Один з братів Кононовичів – Михайло, який очолює український комсомол, – 95-й в списку КПУ. А ось відомий луцький бізнесмен Василь Токарський – 10-й номер у списку Ліберальної партії України.

Колишні регіонали Олександр Курілюк та Іван Смоленг – нині члени «Сильної України» Сергія Тігіпка, які йдуть у парламент із порядковими номерами 47 та 69 відповідно.

Екс-нардпек Віктор Олійник йде 46-м у списку «Батьківщини». Кандидат в депутати по Луцьку зразка 2012 року Петро Кравчук – 87-й. Цікаво, що його обійшли молоді Захар Ткачук (№64) та Катерина Мельник (Присупа), яка також є депутаткою Луцької міської ради. Ще один депутат міськради Аскольд Пекарський йде із №141 в списку біло-сердечних.

МАЖОРИТАРНІ ГАРАНТІЇ

Волинь гарантовано представлятимуть у Верховній Раді п'ять мажоритарних депутатів. У кожному окрузі є свої фаворити серед кандидатів, проте шанси в кожного різні.

Майже гарантовано депутатами в своїх округах стануть співвласники «Континіуму» Степан Івахів та Ігор Єремеев. Хороші шанси повторити успіх має Сергій Мартиняк, на п'яти якому наступає екс-губернатор Володимир Бондар.

Фаворитами у своїх округах також є Ігор Гузь та Ірина Констанкевич, проте в цих округах очікується чи не найзапекліша боротьба.

Так, через вибори своїх посад вже позбулися двоє глав райдержадміністрацій: Луцької – Юрій Цейко та Маневичької – Людмила Кирда, які зареєструвалися кандидатами в депутати.

«Ці люди зі мною навіть не переговорювали на цю тему. Жоден голова РДА не сказав, що він збирається балотуватися у народні депутати. Тобто для них

вертикалі влади Президент – голова ОДА – голова РДА не існує. Вони вирішили діяти самостійно, і Президент теж вирішив діяти самостійно», – цитує голову ОДА Володимира Гунчика інформаційне агентство «Волинські новини».

Ще одного самовисуванця у 22 окрузі – Анатолія Грицюка – виключили з партії «Батьківщина» за порушення статуту політичної сили.

На цьому ж окрузі зареєструвалося аж троє «айдарівців», один з яких – Ігор Лапін, висунутий Народним фронтом.

Несподівано для багатьох Блок Петра Порошенка висунув у Луцьку свого кандидата – молодого киянина Романа Іванюка. Натомість у двох інших округах – ковельському та маневичькому – кандидатів від Блоку до ЦВК так і не подали... Не дивно, адже там балотуються Єремеев з Івахівим.

Разом з тим, член «Свободи» Олександр Пирожик змушений був іти самовисуванцем через переговори з Блоком Порошенка, які затягнулися. Як пояснив «Хронікам» очільник волинських свободівців Анатолій Вітвів, це лише технічний момент. Насправді «Свобода» усяляко підтримуватиме Пирожика навіть у статусі самовисуванця.

Інтриги в Луцьку додасть і участь у виборчих перегонах колишнього луцького мера Антона Кривицького.

А ось по Маневичах від Радикальної партії кандидатом зареєструвався... Ляшко! Щоправда, не Олег, а Роман. Тому тема з двійниками – тренд цьогорічних парламентських виборів. Чого варті лише шестеро кандидатів у кийських округах із іменем героя «Зоряних воєн» Дарта Вейдера. А починалося все ще у 2010 році з Василя Протівсіха...

За бортом виборів залишилися правосеки Павло Данильчук та Сергій Мерчук, яких не зареєструвала Центральна виборча комісія. ЦВК також відмовила у реєстрації Василю Смітюху, братові нардпепа Григорія, який запам'ятовував виборцям тим, що на Антимайдані скандував «Пу-тін! Пу-тін!» Ну і добре, що не зареєструвала.

1. РАДИКАЛЬНА ПАРТІЯ ОЛЕГА ЛЯШКА

39. Кучер Володимир Григорович. Народився 29 червня 1979 року, освіта вища, тимчасово не працює, проживає в селі Берестечку Демидівського району Рівненської області.

121. Мартинюк Олександр Іванович. Народився 11 серпня 1974 року, освіта вища, директор, СП «Українська бавовняна компанія» у формі ТОВ, проживає в місті Луцьку.

163. Романюк Радим Олександрович. Народився 4 квітня 1983 року, освіта вища, тимчасово не працює, проживає в селі Дерно Ківерцівського району Волинської області.

164. Креська Лілія Богданівна. Народилася 28 липня 1968 року, освіта вища, тимчасово не працює, проживає в місті Луцьку.

184. Шабунін Валентин Олексійович. Народився 3 серпня 1979 року, освіта вища, адміністратор, компанія «Епіцентр», проживає в місті Луцьку.

185. Місяць Лілія Петрівна. Народилася 10 листопада 1978 року, освіта вища, фізична особа – підприємець, проживає в селі Уховецьку Ковельського району Волинської області.

193. Магдисюк Вікторія Анатоліївна. Народилася 3 листопада 1990 року, освіта вища, кореспондент, диктор новин, ТОВ «Радіо «Нова», проживає в місті Нововолинську Волинської області.

194. Міліщук Леся Олександрівна. Народилася 14 липня 1981 року, освіта вища, фізична особа – підприємець, проживає в місті Нововолинську Волинської області.

214. Жилка Оксана Петрівна. Народилася 9 травня 1984 року, освіта вища, тимчасово не працює, проживає в місті Ковелі Волинської області.

2. СОЛІДАРНІСТЬ ЖІНОК УКРАЇНИ

35. Лисак Олександра Валеріївна. Народилася 10 серпня 1984 року, освіта вища, директор, кафе-бар «Мирний», проживає в селі Гаразджа Луцького району Волинської області.

5. НАРОДНИЙ ФРОНТ

14. Мартиненко Микола Володимирович. Народився 12 січня 1961 року, освіта вища, народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки, проживає в місті Києві.

22. Савчук Юрій Петрович. Народився 22 вересня 1967 року, освіта вища, народний депутат України, проживає в місті Луцьку Волинської області.

92. Скопюк Руслан Миколайович. Народився 15 серпня 1981 року, освіта вища, директор, ПП «Юксона», проживає в місті Луцьку Волинської області.

113. Захарко Володимир Володимирович. Народився 29 квітня 1956 року, освіта вища, директор, Шацький національний природний парк, проживає в селі Мельниках Шацького району Волинської області.

122. Цепух Лариса Григорівна. Народилася 4 червня 1967 року, освіта вища, голова, Ратнівська районна дер-

жавна адміністрація, проживає в смт Ратному Волинської області.

126. Торба Ігор Олександрович. Народився 25 червня 1974 року, освіта вища, голова, Любомльська районна державна адміністрація, проживає в місті Любомлі Волинської області.

136. Романюк Василь Петрович. Народився 16 березня 1964 року, освіта вища, заступник голови, Старовижівська районна рада, проживає в смт Старій Вижівці Волинської області.

176. Господарик Микола Михайлович. Народився 5 березня 1982 року, освіта вища, фізична особа – підприємець, директор, ТОВ «Преміум-Сервіс ЛТД», проживає в місті Луцьку.

7. ВСЕУКРАЇНСЬКЕ АГРАРНЕ ОБ'ЄДНАННЯ «ЗАСТУП»

59. Войтюк Ростислав Миколайович. Народився 3 серпня 1967 року, освіта вища, директор, ВОУЦ АПК, проживає в смт Рокинях Луцького району Волинської області.

8. ВІДРОДЖЕННЯ

33. Семенова Наталія Іванівна. Народилася 5 липня 1947 року, освіта вища, пенсіонер, проживає в місті Луцьку.

55. Зубанова Надія Василівна. Народилася 30 травня 1950 року, освіта середня спеціальна, пенсіонер, проживає в місті Луцьку.

63. Токарчук Віктор Васильович. Народився 22 квітня 1964 року, освіта вища, водій, залізнична станція «Луцьк» державного територіально-галузевого об'єднання «Львівська залізниця», проживає в селі Тарасово Луцького району Волинської області.

75. Александрук Руслан Миколайович. Народився 11 листопада 1979 року, освіта вища, начальник, станція «Ковель» державного територіально-галузевого об'єднання «Львівська залізниця», проживає в місті Ковелі Волинської області.

9. НОВА ПОЛІТИКА

14. Гіль Ганна Петрівна. Народилася 12 червня 1973 року, освіта вища, фізична особа – підприємець, проживає в місті Луцьку.

11. СИЛА ЛЮДЕЙ

17. Осіпов Андрій Олексійович. Народився 11 квітня 1977 року, освіта вища, адвокат, проживає в місті Луцьку.

24. Матвійчук Олена Миколаївна. Народилася 26 жовтня 1985 року, освіта вища, адвокат, проживає в місті Ковелі Волинської області.

12. ВСЕУКРАЇНСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ «СВОБОДА»

6. Вітвів Анатолій Миколайович. Народився 22 липня 1960 року, освіта загальна середня, народний депутат України, проживає в місті Луцьку.

22. Черняков Валерій Вікторович. Народився 13 листопада 1966 року, освіта вища, голова, Державне агентство лісових ресурсів України, проживає в місті Ковелі Волинської області.

68. Бик Олександр Васильович. Народився 3 лютого 1974 року, освіта вища, фізична особа – підприємець, проживає в смт Іваничах Волинської області.

ВОЛИННЯНИ У ВИБОРЧИХ СПИСКАХ ПАРТІЙ

	Володимир-Волинський 19	Горохів 20	Ковель 21	Луцьк 22	Маневичі 23
Олігархи	Ковальчук Сергій	Мартиняк Сергій	Івахів Степан	Констанкевич Ірина	Єремеев Ігор
Блок Петра Порошенка		Бондар Володимир		Іванюк Роман	
Радикальна партія	Ярема Віктор	Федін В'ячеслав	Кучер Тетяна	Петрочук Костянтин	Ляшко Роман
Батьківщина	Оніщук Андрій	Карпюк Роман	Гетьман Михайло	Пустовіт Григорій	Кирда Людмила
Свобода	Мельник Євген				
Комуністична партія	Савюк Ганна	Маткобожик Анатолій	Кононович Олександр	Пашук Віктор	Дмитрук Юрій
Блок лівих сил		Сава Віктор	Скальський Микола	Поліщук Роман	Ткач Сергій
Собор				Кожевников Геннадій	
Партія Зелених					Байцим Василь
Сила людей			Дружиневич Сергій		
Народний фронт	Гузь Ігор			Лапін Ігор	
Самовисуванці	Буторін Олексій Головатий Сергій Гупало Юрій Дзенік Сергій Зінкевич Костянтин Купира Зінаїда Скіпальський Олександр Юнак Микола	Вдовенко Володимир Воронко Ігор Красуля Володимир Саєвич Володимир Цейко Юрій Чайка Олексій	Івасюк Валерій Гавришук Олександр	Грицюк Анатолій Загрева Борис Омельчук Андрій Рицко Ігор Бондарук Роман Кривицький Антон Пирожик Олександр Щуцький Олександр	Веніславський Федір Забокрицький Павло Кулачек Юрій Медведев Анатолій Савич Дмитро Савчук Олександр

Кандидати у волинських мажоритарних виборчих округах

90. Вронський Олександр Станіславович. Народився 19 липня 1981 року, освіта загальна середня, рядовий, особовий склад батальйону спеціального призначення «Січ», проживає в місті Ківерцях Волинської області.

104. Собуцький Микола Тихонович. Народився 13 травня 1961 року, освіта вища, голова, приватне фермерське господарство, проживає в місті Луцьку.

112. Вілентко Віктор Анатолійович. Народився 4 січня 1969 року, освіта вища, голова, Іваничівська районна рада, проживає в смт Іваничах Волинської області.

136. Гольчук Олексій Михайлович. Народився 2 серпня 1960 року, освіта вища, директор, ТОВ «Аптека-Жовтневе», проживає в місті Нововолинську Волинської області.

152. Ващук Сергій Петрович. Народився 29 вересня 1990 року, освіта вища, кулеметник, батальйон спеціального призначення МВС України «Азов», проживає в місті Луцьку.

160. Лавренюк Анатолій Петрович. Народився 3 січня 1973 року, освіта вища, голова, Старовижівська районна державна адміністрація, проживає в смт Старій Виживці Волинської області.

183. Фурман Ганна Анатоліївна. Народилася 19 травня 1970 року, освіта вища, фізична особа – підприємець, проживає в місті Володимирі-Волинському Волинської області.

208. Конський Віталій Віталійович.

Народився 25 квітня 1964 року, освіта загальна середня, фізична особа – підприємець, проживає в місті Луцьку.

14. КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ УКРАЇНИ

2. Мартинюк Адам Іванович. Народився 16 серпня 1950 року, освіта вища, народний депутат України, проживає в місті Києві.

26. Бущик Петро Григорович. Народився 28 червня 1945 року, освіта вища, пенсіонер, проживає в смт Любешові Волинської області.

95. Кононович Михайло Адамович. Народився 12 червня 1980 року, освіта вища, аспірант кафедри філософії, Східноєвропейський національний університет ім. Лесі Українки, проживає в місті Луцьку Волинської області.

15. ОБ'ЄДНАННЯ «САМОПОМІЧ»

36. Вусенко Юлія Василівна. Народилася 31 березня 1982 року, освіта вища, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін, Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, проживає в місті Луцьку.

49. Яковлев Тарас Володимирович. Народився 15 грудня 1981 року, освіта вища, заступник Луцького міського голови з питань діяльності виконавчих органів міської ради, Луцька міська рада, проживає в місті Луцьку.

18. УКРАЇНА МАЙБУТНЬОГО

18. Ляцевич Віталій Миколайович. Народився 9 листопада 1983 року, освіта

вища, директор, ТОВ ВРК «Волинська Рітейлєрська Компанія», проживає в місті Луцьку.

38. Шаваров Іван Юрійович. Народився 18 листопада 1983 року, освіта вища, лікар-хірург, Волинська обласна клінічна лікарня, проживає в селі Липинах Луцького району Волинської області.

47. Князь Олег Ігорович. Народився 30 січня 1984 року, освіта вища, керівник проєктів, ТОВ «Українська франчайзингова компанія», проживає в місті Луцьку.

19. ЛІБЕРАЛЬНА ПАРТІЯ УКРАЇНИ

10. Токарський Василь Васильович. Народився 22 лютого 1968 року, освіта вища, доцент кафедри нової та новітньої історії України, Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, проживає в місті Луцьку.

20. ПАРТІЯ ЗЕЛЕНИХ УКРАЇНИ

18. Мороз Віталій Миколайович. Народився 28 червня 1975 року, освіта вища, фізична особа – підприємець, проживає в місті Луцьку.

27. Вітінський Вадим Юліанович. Народився 16 січня 1956 року, освіта вища, голова наглядової ради, Волинський інститут економіки та менеджменту, проживає в місті Луцьку.

33. Семенюк Віталій Степанович. Народився 28 липня 1982 року, освіта вища, фізична особа – підприємець, проживає в місті Любомулі Волинської області.

21. ЗЕЛЕНА ПЛАНЕТА

87. Горощко Андрій Зіновійович. Народився 22 лютого 1961 року, освіта вища, пенсіонер, проживає в смт Дубищі Рожищенського району Волинської області.

22. БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА

34. Палиця Ігор Петрович. Народився 10 грудня 1972 року, освіта вища, народний депутат України, голова, Одеська обласна державна адміністрація, проживає в місті Яремчі Івано-Франківської області.

23. СИЛА І ЧЕСТЬ

24. Афтеній Костянтин Костянтинович. Народився 8 червня 1967 року, освіта загальна середня, водій, ДП «Волиньстандартметрологія», проживає в місті Луцьку.

25. ПАРТІЯ СЕРГІЯ ТІГПКА «СИЛЬНА УКРАЇНА»

47. Курилюк Олександр Іванович. Народився 11 грудня 1970 року, освіта вища, тимчасово не працює, проживає в місті Луцьку.

69. Смоленг Іван Павлович. Народився 20 січня 1960 року, освіта вища, тимчасово не працює, проживає в місті Луцьку.

90. Миронюк Микола Георгійович. Народився 25 травня 1960 року, освіта вища, тимчасово не працює, проживає в смт Маневичах Волинської області.

113. Ващинець Світлана Йосипівна. Народилася 6 лютого 1962 року, освіта вища, вчитель історії та правознавства, загальноосвітня школа I – III ступеня № 4 м. Ківерці, проживає в місті Ківерцях Волинської області.

134. Омельчук Ольга Анатоліївна. Народилася 28 серпня 1987 року, освіта вища, тимчасово не працює, проживає в місті Луцьку.

26. ВСЕУКРАЇНСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ «БАТЬКІВЩИНА»

27. Федорчук Ярослав Петрович. Народився 22 жовтня 1936 року, освіта вища, народний депутат України, член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в місті Києві

46. Олійник Віктор Степанович. Народився 27 грудня 1972 року, освіта вища, керівник департаменту партійного будівництва, Центральний штаб політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», проживає в селі Лютничому Володимир-Волинського району Волинської області.

64. Ткачук Захарій Михайлович. Народився 2 лютого 1989 року, освіта вища, тимчасово не працює, проживає в місті Луцьку.

78. Мельник Катерина Петрівна. Народилася 24 жовтня 1987 року, освіта вища, в.о. доцента кафедри фінансів і кредиту, Академія рекреаційних технологій і права, проживає в місті Луцьку.

87. Кравчук Петро Костянтинович. Народився 11 липня 1962 року, освіта

загальна середня, заступник директора, ТзОВ «Євротранслогістик», проживає в селі Липинах Луцького району Волинської області.

141. Пекарський Аскольд Георгійович. Народився 22 серпня 1960 року, освіта вища, фізична особа – підприємець, проживає в місті Луцьку.

166. Богонос Ігор Михайлович. Народився 3 жовтня 1962 року, освіта вища, адвокат, Рада адвокатів Волинської області, проживає в селі Борочиче Горохівського району Волинської області.

210. Сахарук Ольга Петрівна. Народилася 25 липня 1963 року, освіта вища, керуючий справами, Шацька районна рада, проживає в смт Шацьку Волинської області.

27. ГРОМАДЯНСЬКА ПОЗИЦІЯ (АНАТОЛІЙ ГРИЦЕНКО)

15. Кралюк Олександр Олександрович. Народився 25 жовтня 1971 року, освіта вища, військовослужбовець, Збройні сили України, проживає в місті Луцьку.

54. Чуріков Сергій Борисович. Народився 30 червня 1979 року, освіта вища, генеральний директор, приватне підприємство Міжнародне кадрове агентство «Європейський Стандарт», проживає в місті Ковелі Волинської області.

79. Книш Сергій Степанович. Народився 30 січня 1981 року, освіта вища, начальник реєстраційної служби, Луцьке міське управління юстиції, проживає в місті Луцьку.

102. Гаврилюк Микола Іванович. Народився 22 травня 1955 року, освіта вища, головний спеціаліст з питань мобілізаційної роботи, Володимир-Волинська районна державна адміністрація, проживає в місті Володимирі-Волинському Волинської області.

122. Володарчик Руслан Іванович. Народився 15 березня 1975 року, освіта вища, приватний підприємець, проживає в місті Нововолинську Волинської області.

28. БЛОК ЛІВИХ СИЛ УКРАЇНИ

29. Михальчук Валерій Олександрович. Народився 23 січня 1966 року, освіта вища, вчитель, загальноосвітня школа № 26 міста Луцька, проживає в місті Луцьку.

55. Сорока Василь Григорович. Народився 3 січня 1950 року, освіта вища, пенсіонер, проживає в місті Луцьку.

99. Христинець Наталія Анатоліївна. Народилася 9 січня 1974 року, освіта вища, асистент кафедри комп'ютерної інженерії, Луцький національний технічний університет, проживає в місті Луцьку.

105. Краковецький Андрій Олегович. Народився 20 лютого 1978 року, освіта загальна середня, генеральний директор, ПП «ДЕФИЦИТ-АНТИ», проживає в місті Луцьку.

107. Мачульський В'ячеслав Андрійович. Народився 26 грудня 1957 року, освіта середня спеціальна, фізична особа – підприємець, проживає в селі Усичах Луцького району Волинської області.

Розмовляла Ірина КАЧАН

Зробити успішним кожне місто в Україні цілком реально. Для цього потрібні молоді люди з гарною освітою та сильним бажанням змінювати світ навколо себе. У цьому переконаний міський голова Львова, лідер політичного об'єднання «Самопоміч» Андрій Садовий. За його словами, те, як змінився за останній майже десяток років Львів, – це унікальний приклад в історії неухляти нашої країни. Подібне можна зробити у кожному місті й у державі загалом. Варто лишень захотіти.

БРАТИ ДО ПРАЦІ КРАЩИХ І МУДРИШИХ

– Ви останнім часом зачистили до Луцька. Ясна річ, це пов'язано з вашою участю у виборчій кампанії. Невже у Львові все так добре, що міський голова має змогу займатися політикою?

– За останні вісім років у Луцьку я лише втретє. Хоча пасувало би частіше бувати, тому що наші міста дуже близькі й історично, й духовно. Поки я у від'їздах, мої обов'язки виконує перший заступник Олег Синютка, з яким ми разом працюємо вже вісім років. До речі, він перейшов на роботу до Львова з Івано-Франківська, де також свого часу був заступником міського голови. Я запрошую у свою команду різних людей. З Луцька, до слова, у мене двоє людей – це директор департаменту фінансів Олег Іщук, а також Ліна Остапчук, керівник «Агенції з підготовки подій», яка працює у напрямку туризму.

– Забираєте ліпших? Тим часом у нас нікому розвивати туризм...

– Ну, друзі мої, конкуренція! Завжди треба брати до праці кращих і мудріших. І не шкодувати нічого для цього. Тільки такі люди змушують робити неможливі речі можливими.

– Тобто ви спокійно лишаєте Львів на кілька днів власного відраження?

– На день-півтора можна, більше ні. Насправді за останні два-три роки я дуже мало виїжджаю за межі Львова. Але поза основною роботою я також – віце-президент Асоціації міст України, відповідаю за роботу з містами. До всього, очолюю об'єднання «Самопоміч», і мені дуже важливо, щоб ідеологія «Самопоміч» була більш відома по всій Україні, тому що це та ідеологія, яка дала можливість зробити успішним місто Львів. Самоорганізація, самодисципліна, самоврядність – наші принципи. А я хочу, щоб успішною була вся Україна.

– Саме тому ви вирішили йти у велику політику?

– Нема альтернативи. За останні вісім років повноваження міст зменшилися на 60%. Хоча всі уряди, всі влади декларують максимальне збільшення повноважень місцевому самоврядуванню, децентралізацію. А на ділі все йде навпаки. Тому ми вирішили не чекати, поки нас замурують, і йти на пролом. І якщо подивитися список політичного об'єднання «Самопоміч», то це насправді дуже класні люди. Я, до речі, у цьому списку на 50-й позиції.

– Це свідчення того, що наразі

МЕР ЛЬВОВА АНДРІЙ САДОВИЙ: «УКРАЇНСЬКА ПОЛІТИКА Є ДИКОЮ ДЛЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЦИВІЛІЗОВАНОГО СВІТУ»

мандат народного депутата вам не настільки цінний, як посада мера?

– Я є чинним міським головою, тому маю зобов'язання перед громадою. І не можу грати у подвійну гру. Люди, які у списку переді мною, гідні бути в парламенті, як фахівці вони там вже сьогодні потрібні. І до всього, я показую іншим новий формат. Для мене важливим є процес об'єднання у нашої країні. Для цього всі перші місця списку ми віддали людям, які представляють різні середовища. Цей список максимально відкритий, там немає жодного депутата із колишніх скликань. Там немає людей, за яких було б соромно. Чим не можуть похвалитися інші партії, які свої списки зробили закритими, тихесенько за них проголосували. Ми ж публічно представили громадськості нашу програму, людей, які балотуються.

– У лютому вам пропонували посаду віце-прем'єра. Чому відмовилися?

– А що цей уряд зробив за півроку? Як можна у такому середовищі ефективно працювати? Коли формувався уряд, я був переконаний, що на міністерські посади будуть запропоновані кращі фахівці галузі, що їм дадуть змогу самостійно формувати свої команди. А ми знову отримали фракційний поділ. Це корупційні підходи, які останні двадцять років нищили нашу державу. Я можу бути там, де є велике бажання працювати. І я буду там. Сьо-

годні ж я корисний тією роботою, яку роблю. Чи у Львові, чи в інших містах, чи в Києві, чи проштовхуючи в парламент тих людей, яким самостійно важко буде пройти.

– А загалом якою бачите наступну Верховну Раду?

– Достатньо неконструктивною, оскільки парламент знову формується на старих засадах. І це образливо. Вибори мають бути за відкритими списками, має бути пропорційна система. Це було проігноровано. Списки закриті, половина депутатів обираються по мажоритарці. І багато округів олігархи знову куплять. А якщо уважно подивитися партійні списки, то у багатьох політичних силах далі п'ятого місця світяться прізвища таких людей, які не мають навіть морального права балотуватися. Тому я гадаю, що цей парламент буде проміжним. І довгого життя я йому не прогноую.

– Хто фінансує вашу політичну силу? Кажуть, причетний Коломойський...

– Я чув різні версії. Говорять і про Коломойського, і про Ахметова, і про Львовича, і про Хмельницького. Я думаю, усі вони радо профінансували б, якби їм надійшла така пропозиція. Але ми не просили допомоги в цих людей. Для мене важлива моя репутація і репутація тих, з ким працюю. Ми люди незалежні. І свою волю я нікому не збираюся продавати. У нашому списку є різні люди, серед яких і

достатньо заможні: хтось із них може пожертвувати у виборчий фонд місячну зарплатню, а хтось і кілька мільйонів. Якусь суму коштів пожертвує і моя родина. До слова, це ж помітно, що наша виборча кампанія не вирізняється засиллям білбордів та частотою з'яви в реклами на телебаченні. У нас нема великих фінансових можливостей. Ми робимо ставку на безпосередні зустрічі з людьми та спілкування із засобами масової інформації, де у тебе не вимагають грошей. Я проти-вник політичної джінси. Вся сума, яка надійде у виборчий фонд «Самопоміч», буде публічною. З прізвищем людини чи організації, яка нам цю суму перевела.

ПОДОБАЮТЬСЯ ЛУЦЬКІ РЕСТОРАНИ

– Як у вас враження від Луцька? Хочеться почути насамперед критику...

– Я мав нагоду трішки пройтися Луцьком пішки. І не центральними вулицями, а у спальних районах. І там роботи багато. Я більше уваги приділяв би прибиранню міста, благоустрою. Мене страшенно бісить, коли машини паркуються на хідниках. Не побачив у Луцьку велодоріжок, а це дуже важливо для молодих людей.

Насправді, як і в кожному місті, у Луцьку бракує багато чого. Це вже є проблема наших міст в принципі, які дуже обділені, враховуючи оцю

корумповану систему формування бюджетів у нашій державі. Луцьк не є містом номер один в Україні, але й не пасе задніх. Тут щось пробує народитися, є якісь здорові сили, перспективні молоді люди, навіть у мерії бачу молоді обличчя. Але цього недостатньо. Я набагато більше запрошував би на управлінську роботу молодих людей. Бо саме сучасна молодь неможливі речі робить можливими. Вони дають драйв і динаміку. Так, їх треба спершу навчити, витратити на це деякий час, але воно того варте. Успіх можливий тільки з молоддю.

– В останні роки у Луцьку взялися за розвиток туризму. Звісно, зі Львовом наше місто не порівняти, але тим не менш, як залучити до Луцька більше туристів? Все-таки місто має свою історію й атмосферу...

– Передусім місту потрібна відомість. А її можна здобути, претендуючи на проведення великих івентів: культурних, розважальних, спортивних, наукових. Велика ілюзія, якщо ви думаєте, що про вас хтось знає. Насправді про існування Луцька у світі знає дуже і дуже мало людей. Я думаю, і в Україні не достатньо знають. Тому треба, як та жабка, що потрапила в молоко, дуже сильно працювати лапками, щоб стало масло і можна було вибиратися на поверхню.

Окрім того, більше уваги слід приділяти комфорту проживання, бо цього потребує турист. Звісно, варто інвестувати в реставрацію історичних будівель, щоби було що показати. Старовинні об'єкти можна красиво підсвітити, аби вони привертати увагу не тільки вдень, а й уночі. І дуже важливо будувати нові сучасні будівлі, які стануть пам'ятками архітектури XXI століття. Якщо ви це зробите, то люди до вас будуть їхати. Тому що місто миле і комфортне.

А ще ви маєте прекрасні ресторани. Насправді якість харчування у багатьох ресторанах Луцька є на порядок вищою, аніж навіть у київських.

– Мали нагоду у цьому пересвідчитися?

– Безперечно. Ви маєте Бровіна (Олег Бровін – власник компанії «Гранд Персона».) і його ресторани. Це феноменальна якість.

– Ви знайомі з ним?

– Звичайно. Це мудрий ресторатор. Він кров з носа має бути депутатом міської чи обласної ради.

– Але він не хоче.

– Мусить. І я його агітуватиму. У нас в кожному місті має бути хороший ресторатор. Бо ці люди мають особливе відчуття смаку й естетики. А це теж важливо для розвитку міста загалом.

Х КІНОРЕЦЕНЗІЯ

УКРАЇНСЬКЕ «ПЛЕМ'Я»: БРУТАЛЬНО, НЕРВОВО, ШОКОВО

Алла САДЕЦЬКА

Дебютний повнометражний фільм українського режисера Мирослава Слабошпицького ще задовго до повноцінного прокату вельми успішно заявив про себе на міжнародних фестивалях. А це добряче підіграло інтерес публіки. Та й вихід українського кіно в Україні – завжди подія вагома.

Аж три нагороди «Тижня критики» з чотирьох можливих «Плем'я» здобуло на Каннському кінофестивалі 2014 року: гран-прі «Nespresso», премію «Одкровення», грант від фундації «Gap». Цікаво, що фільм став єдиним, який за 53-річну історію «Тижня критики» отримав таку кількість нагород. На 19-му Міланському міжнародному кінофестивалі стрічку визнано найкращою художньою роботою 2014-го.

Саме тому побачити на власні очі творіння вітчизняного режисера дуже кортіло. Та враження від побаченого виявилися двоякими: від величезного інтересу на початку і до відрази зрештою. Відрази, яка швидко минула, але лишила дивний післясмак реалістичності та пронизливості, що не забувається. Кінострічка Слабошпицького

виявилася ще страшнішою і бруталнішою, аніж уявлялося мені до моменту безпосереднього знайомства з фільмом.

«Плем'я» – цілком артхаусне драматичне кіно про глухонімих підлітків, яке, на відміну від більшості фільмів подібної тематики, не покликане викликати у глядачів співчуття через фізичні вади героїв. Тут показані жорстокі будні тих людей, про реалії життя яких більшість з нас ніколи не замислюється.

Автор стрічки відмовився від закадрової музики, герої спілкуються мовою жестів, у фільмі немає субтитрів і закадрового голосу. Тут двадцять глухих персонажів повністю спілкуються мовою жестів, і майже всі не є професійними акторами. До того ж, виявляється, історія частково реалістична.

Тепер, власне, про саме кіно. Режисер показує історію вихованців інтернату для глухонімих дітей. Дія відбувається десь в Україні, вказівок на якість конкретне місце немає, адже це зовсім неважливо. У головного героя Сергія проблеми зі слухом, тому він потрапляє в спеціальний інтернат. Та хлопець і подумати не міг, що цей заклад є прикриттям для повноцінного кримінального життя.

Заправляє усім Плем'я – спільнота за своїми законами. Плем'я переконує Сергія, що глухота є людською особливістю, але аж ніяк не тавром, що закриває шлях до життя. Тільки-от не все так гладко, як спочатку здавалося, і середовище собі подібних не стає притулком для Сергія. Більше того, треба заслужити довіру, щоб уникнути долі ізгоя. Що робити? Жити так, як велить Плем'я.

У пограбуваннях, розпусті й жорстокості і полягає вся суть шкільної організації. Хлопець починає вливатися в Плем'я через грабежі, почувачись дедалі впевненіше. Сергій стає своїм у цій жорстокій системі співіснування, але земля під ногами починає провалюватися, коли він закохується в Анну. Проблема полягає в тому, що дівчина є наложницею Смотрящего, а тому, за тамтешніми законами, стосунки з будь-ким іще їй заборонені. Гра не за правилами суворо карається. Та Сергій виявився сильнішим... і холоднокрівнішим. Таким його виховало Плем'я.

Хоч фільм художній, але побудований він за законами документального кіно. Камера не живе окремо від персонажів, вона – немов їхня тінь,

що не може існувати без присутності в кадрі людини, їй не можна відвернутися вправо або вліво, проникнути у закриті двері, якщо цього не робить сам герой сцени. Відсутність фокусування на обличчях, уникнення великих планів і не увага до деталей тільки підсилює відчуття того, що глядач абсолютно чужий цьому світові. Режисер не шукає точок взаємодії екранних персонажів і глядачів, він швидше провокує дивитися на все, що відбувається, як на тендітну структуру архаїчної системи, для якої будь-яке втручання іззовні несе загрозу.

Для того щоб підкреслити ізолюваність і закритість інтернату та його мешканців, Слабошпицький у фільмі створює камерну атмосферу. Використовує тільки штучне світло, робить акцент на холодній палітрі. Фільм цілком кольоровий, а здається чорно-білим, точніше – коричнево-сірим. Таким, як і нелегка доля персонажів.

Фільм однозначно не для широкого загалу. Артхаус і греш – добре це чи погано для сучасного, такого немічного і кволого, українського кінематографу? Про це, мабуть, судити не сьогодні...

Х АНОНС

МОЛОЖІДНИЙ АКТИВ ЗАПРОШУЮТЬ НА ФОРУМ

У Луцьку готуються до другого «Міжнародного молодіжного форуму», який відбудеться 18-19 жовтня. На заході очікують чималу кількість активної молоді.

Організатори форуму ставлять за мету створити потрібні умови для обміну досвідом та налагодження співпраці між представниками молодіжних організацій з різних країн світу.

Протягом двох днів у рамках форуму відбуватимуться презентації, дискусії, тренінги та екскурсії стародавнім Луцьком. Цікавою та корисною для молодіжних громадських організацій стане презентація найбільших українських і міжнародних донорських фондів та, власне, знайомство з їхніми пропозиціями щодо підтримки проектів молодіжних організацій. Також на форумі відбудеться конкурс проектів, найкращий з яких отримає відзнаку та премію від журі.

«Особливою новиною стало те, що на форум прийдуть представники компанії «Microsoft» з проектом «Microsoft Youth Spark», «Ідея X» від «Nescafé», «Volkswagen South of Ukraine Fashion Daysta». Наразі зареєстровано понад 500 проектів, серед яких буде обрано 75 найкращих. Близько 300 іноземних гостей виявили бажання відвідати наш форум: понад 150 з Туреччини та багато представників з Польщі, Білорусі, Данії, Норвегії, Чехії, Мальти, Бельгії, Молдови, Італії, Косово, Німеччини, Сербії, Великобританії, Азербайджану, Грузії, Албанії, Македонії, Росії, Вірменії, Казахстану, Румунії», – розповіла одна із організаторок Юлія Пащенко.

На захід запрошено VIP-спікерів та гостей, які зустрінуться з молоддю, аби поділитися практичними рекомендаціями. Одним з найцікавіших і найнеординарніших моментів форуму, кажуть організатори, стане проведення «Світового кафе» – всесвітньо відомої технології, яка дозволяє залучити у процес обговорення колективний інтелект учасників і закликає до багаторівневого діалогу.

Звісно, не оминуть і представлення роботи громадського сектору Волині, що особливо цікавить іноземних гостей, наголошують в оргкомітеті.

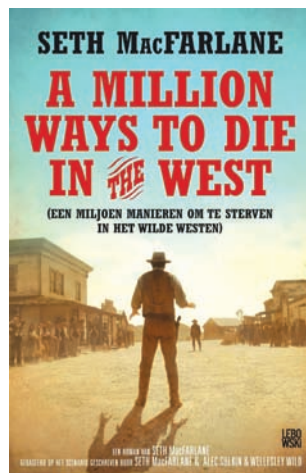
КІНОМЕНЮ ВІД ГУРМАНА

Сергій МАРТИНЮК

«МІЛЬЙОН СПОСОБІВ ВТРАТИТИ ГОЛОВУ» (США, 2014)

Режисер: Сет МакФарлейн

Чистого розливу вар'яство під обкладинкою класичного вестерну з абсолютно несподіваними підтекстами та об'єктами смішок. Хтось назве це невдалою пародією, хтось низькопробним смаком, а я скажу, що то дуже вдалий приклад західної комедії XXI ст., де автори усвідомлено сміються з себе самих у своїх спробах з серйозним виразом обличчя видати світу щось цікаве. Акторський склад вражає – Сет МакФарлейн, Шарліз Терон, Аманда Сейфрід, Ліам Нісон і культова ікона пікаперів Ніл Патрік Харріс. В добрій компанії, під попкорн і для абстрагування від реальності піде чудово. Як теща під лід. Можна.

«ПАРАДЖАНОВ» (Україна, Франція, Грузія, Вірменія, 2013)

Режисер: Серж Аведікян, Олена Фетисова

Надто поверховий і, як влучно відмітили деякі критики, неспіврозмірний таланту Параджанова фільм, який більше нагадує екранізацію статті з «Вікіпедії», ніж глибоко драматичну оповідь про одного з найгеніальніших українських режисерів. Втім мені сподобалося. Хоча початок нічого доброго не віщував. Постаць великої людини, мислення якої виходить далеко за межі партійних настанов, відтак ти або приймаєш правила гри в системі, або система тебе їсть. Починає з близьких, друзів, сім'ї, зрештою, а закінчує тобою за ґратами, коли, здавалося, весь світ готовий лягти під ноги у твоєму прагненні творити щось насправду значиме. Кіно, яке все-таки з бромом піде ліпше... Багато мудрих слів на бюджет в майже два мільйони євро. Варто, однозначно.

«КУХАР НА КОЛЕСАХ» (США, 2014)

Режисер: Джон Фавро

Яскравий посібник з відкриття малого бізнесу для ділків-початківців. А насправду – дуже добре «гастрономічне» кіно з притаманними йому процесами витонченої кухонної деталізації та персонажами, по вуха закоханими в свою улюблену справу. Майже романтична історія шеф-кухаря, якого витурили з ресторану після того, як його відвідав відомий фуд-блогер. Безробітний разом із сином та колегою вирушає в кулінарні мандри країною, з тонких кулінарних експериментів перекваліфікувавшись на виробника та продавця вуличного фаст-фуду. Допомогатиме їм у просуванні своєї справи «Фейсбук». Гарно і Джон Фавро чудовий. Плюс – добра компанія епізодично умісних Роберта Дауні-молодшого, Скарлетт Йоханссон та Дастіна Хоффмана. Варто!

«ДОВГЕ ПАДІННЯ» (Великобританія, Німеччина, 2013)

Режисер: Паскаль Шомель

Тонка лінія між гострою драмою та чорним гумором в історії про чотирьох самогубців, які знайомляться на даху лондонського хмарочоса напередодні Нового року, спонукає глядача до ледь не болючих роздумів про те, хто ми, що ми і куди ми... Бо виходить, що, будучи такими різними й далекими, ми виявляємося настільки схожими, що навіть рецепти щастя для нас будуть ідентичні. Когось фільм Шомеля може ввести в депресію, хтось засмакує добру європейську атмосферу між рядками, а хтось просто подивиться на старого, але як і колись імпазантного Пірса Броснана. Я спробував ухопити всього потроху і ще більше зацінити Імоджен Путс, яка з кожним наступним фільмом розкриває все більше і більше свій талант. Можна!..

МАКС КІДРУК: «З ГЕРОЇНІ-ЖІНКИ МОЖНА НАСМИКАТИ КУДИ БІЛЬШЕ ЦІКАВИХ, СТЬОБНИХ ЕПІЗОДІВ»

Анна РОСТОВА

Письменникові з Рівного Максиму Кідруку всього 30 років. Втім цей

молодий чоловік має за плечима подорожі у більш як 30 країн світу, 12 написаних книг, освіту інженера і свіжий погляд на українську літературу. 25 вересня він презентував у Луцьку новий технотрилер «Жорстоке небо».

– Ви презентуєте вже не перший свій технотрилер. Чому вибрали цей жанр?

– Це мій найулюбленіший жанр. У Європі та Америці він дуже популярний. До того, як я видав книжку «Бот», про технотрилери в Україні ніхто не чув. Я про це так впевнено кажу, оскільки перед презентацією книжки у 2012 році шукав визначення «технотрилера» українською мовою. Його не було. Я зробив визначення, переробивши з англомовних ресурсів, поставив у презентацію і за деякий час слово у слово це визначення з'явилося у «Вікіпедії». Для мене це найбільш цікавий жанр.

– Це була абсолютно вільна ніша. То писати технотрилери – внутрішнє бажання чи комерційний трюк, – працювати там, де немає конкурентів?

– Так, я вбиваю два зайці одразу. Мені подобається така література. Книжки такого стибу писати важко, оскільки потрібно гарно знатися на тій галузі, про яку пишеш. Між технотрилером і науковою фантастикою є чітка межа: перший базується на реальних подіях, а другий – абсолютна вигадка. Я інженер за освітою і люблю читати науково-популярні книги. Це мені допомагає, дає багато сюжетів, які я розвиваю.

– Ви технар за освітою. Яким чином адаптуєте тексти для широкого кола читачів?

– Перед презентацією книги я даю її прочитати «рідерам» (*reader, від англ. «читач»*). – Авт.). Так уперше вчинив, пишучи «Бот». Книжку я дав прочитати «рідерам», тобто людям, які не є моїми друзями, аби вони не боялися сказати правду про вади в тексті. На основі їхніх зауважень я скорочував наукову описову частину. Те ж саме було з книгою «Жорстоке небо». У першій частині, де описую катастрофу, мабуть, від четвертини до третини тексту я вирізав чи скоротив, адже багато людей казали, що не розуміють деякі абзаци.

– Як стати вашим рідером?

– Передусім людина має бути хорошим читачем. Тобто прочитати дуже багато якісної літератури. Не в тому плані, що я вважаю «Жорстоке небо» визначною книгою, але мені хотілося б, аби її оцінювали ті, хто читає Ернеста Хемінгуея, Френсіса Фіцджеральда, Еріха Ремарка, Маріо Льюса. Такі люди підтягують мій текст вгору. І, по друге, мене важливо запевнити, що рідер не викладе рукопис у мережу, як це було з романом «Бот».

– Думка професійних критиків для вас важлива?

– Це дуже хитке слово – професійний. У нас, по суті, професійних критиків технотрилерів немає. Професійний критик – це той, хто живе за рахунок написання літературних рецензій.

– Гаразд, але ж вашу книжку «Бот» було перекладено польською, російською мовами, готується німецький переклад. Очевидно, там такі критики є.

– До слова, польські критики гарно сприйняли «Бот». У них спрага до такого стибу літератури. Не знаю, як сприйняли книжку читачі, оскільки звіт я отримую лише в кінці року. В Україні літературні критики сприйняли «Бот» гірше. Та ж сама Ірина Славінська назвала його «недотрилером». Читачі ж «на ура» сприйняли. Чи треба на думку критиків зважати? Зрештою, на думку усіх треба зважати, якщо вона робить тебе кращим письменником. У чому ж суть критики? Той, хто має більший читачський досвід, вказує, як зробити роман кращим. Таку критику варто слухати однозначно. Інша річ, що у нас критики – це переважно письменники-невдахи.

– У вашій книжці вперше головною героїнею є жінка. Це образ з когось списаний чи вигаданий?

– Можливо, якісь риси є, але загалом образ вигаданий. У книзі «Твердиня» усі головні герої мають прототипів: і у поведінці, і зовні, і навіть імена я не змінив. Я знав, як вони рухаються, як говорять, а от вигадувати персонаж з нуля, та ще й жіночий, було для мене непросто. Я багато працював над нею. Цей роман я віддавав рідерам частинами. Вони висловлювали зауваження по ходу написання тексту. Це я робив в тому числі для того, аби героїня була справжня. Кожен її рух, жест я узгоджував з дівчатами такого ж віку. Чи це реально? Чи не має пластмасовий вигляд?

Книга продається вже понад місяць, і дівчата кажуть, що у мене вишло. Скажу більше: я кайфував, пишучи цей роман. Виявляється, з героїні-жінки можна насмикати куди більше цікавих, стьобних епізодів. Більше того, я ввів у роман двох малих дітей цієї жінки, ката, який має проблеми з контролемгніву, чоловіка-невдачу-письменника.

Жінка-героїня вийшла значно живіша, аніж якби це був чоловік. Даю гарантію, що це аж ніяк не остання моя героїня.

– Тоді, можливо, варто написати трилогію?

– Ви читаєте мої думки. Насправді ідея з'явилася з того, що є шотландський письменник Кен Макльойд, який пише медичні трилери. Він видає підрозділ, який спеціалізується на розгадуванні злочинів у сфері медицини. Книжки шалено популярні. До чого я веду: моя мама проковтнула ці книжки одна за одною. І я почав думати: а чому мені головній героїні Діані, яка розплатилася авіакатастрофою, не дати продовження? Але тут визріває навіть ширший контекст, адже, якщо в Україні немає технотрилерів, то у світі немає серії технотрилерів на авіаєматику.

– До слова, для українців авіакатастрофи останнім часом стали не просто словами, а болючою темою. Ви не боялися отримати порцію негативу від презентацій?

– Намагаюся відмежовувати книги від того, що сталося. Зараз забулося, але перед тим, як збити літак малайзійських авіаліній, ці прикурки збили наш ІЛ-76, транспортний літак. Тоді загинуло 49 військовослужбовців. У моєму романі аналогічна кількість людей, які загинули. Це збіг. Роман на той момент уже було написано, він пішов в роботу у видавництва, він нічого не міг зробити. Хай там як – це просто збіг.

– Як відомо, книжки російських видавництв дуже і дуже широко представлені в українських книгарнях. Нині ж через війну є проблема з їх постачанням. Такий крок як відіб'ється на українському видавництві?

– Це благо. Стівена Кінга і Дена Брауна ми вже видали швидше, аніж росіяни. Я купую дуже багато книг.

Мене критикують за те, що читаю багато книжок російською. Але, вибачте, усі українські переклади я вже скупив. Тому нині гарний шанс для наших видавництв, які мають вдосталь потужностей. Вони не видавали лише тому, що боялися ризикувати і не відбити витрачених грошей.

– Які, на вашу думку, мають бути кроки держави, аби українських письменників більше купували?

– Жодних! Зараз держава лише заважає, починаючи з Франкфуртського міжнародного книжкового ярмарку. Це такий ярмарок, де торгують правами на мільйони доларів. Приїжджають чоловіки з портфелем і папкою й торгують правами на видавництво книжок. Для кожної країни є невеликий стенд, кілька книжок для прикладу, і стоять представники, які мають права. У нас же це розгорнуті альбоми з фотографіями життєвих полів, дівчатка у віночках, грантоданти і все в соняхах. У нас навіть розуміння немає, що таке форум. Туди не треба везти книжки, а потрібно везти видавців і лігагентів. У такому вигляді гроші на ці поїздки можна взагалі не давати. Друге, що потрібно, – зменшити податки. Я віддаю майже третину з того, що заробляю, державі. І нарешті потрібно зрозуміти, що не видавництво формує ринок, а читач. Дайте гроші бібліотекам.

– Ви їдете з презентаціями книжок не перший рік. Аудиторія змінюється?

– Читають точно більше з кожним роком. Я оптиміст у цьому сенсі. Уже є покоління людей, яким важко читати російською, і вони апоріє тягнуться до української літератури. Ще одна тенденція – аудиторія молодшає. Якщо торік на презентації було 25% людей старшого віку, то цього року таких набагато менше. Звісно, ринок ще слабкий, але тенденції хороші. Чи-

мало письменників скаржаться, але завжди це опирається на особистий досвід. Багато хто думає, що напише одну книгу і її будуть розбирати, як першу книгу Жорж Санд. Але вони не працюють над цим, а скіглять. Натомість потрібно влаштувати презентації, робити рекламу, бук-трейлери, тизери.

– Тобто успіх письменника багато в чому залежить від промоції та реклами?

– Ну, назвімо це так. Якщо звернутися до історії світової літератури, то всі, хто став класиком, були свого часу шоуменами: Марк Твен, Джек Лондон, О'Генрі, Чарльз Діккенс. Чому ніхто не говорить, що Діккенс помер під час туру? За останній рік він заробив нереальну суму – 90 тисяч фунтів стерлінгів. З них лише 19 тисяч – це гонорари й прибутки з видавництва журналів. Усе решта – гонорари за виступи. Тоді ж жив його сучасник Уїлкі Коллінз. Він був кращим письменником, на мою думку, аніж Діккенс. Втім він був маленьким товстим чоловічком, який не любив виступати і відмовляв Діккенсу на запрошення поїхати на виступи разом. Нині Діккенс другий у англійській літературі після Шекспіра, а про Коллінза мало хто знає. При тому, що його романи та історії неперевершені. Така тенденція була завжди. Не обов'язково бути шоуменом, як Марк Твен, а мати щось, свою родзинку, як Хемінгуей – він був героєм на війні. Або ж як Мелвіл, який був капітаном, чи Лондон, який чимало подорожував. Ними захоплювалися, бо їм було що показати людям. Невдахам хочеться показати, що колись було інакше, що колись читали тих, хто нічого не робив, аби його читали. Але це не так. Ті, кого ми нині вважаємо класиками, свого часу робили щось для того, аби про них почули.

Х ВИЗНАННЯ

ВОЛИНСЬКИЙ
ВЕРЕСЕНЬ

Назар ТРИКУШ

Ковельчанку Юлію Ткач Національний олімпійський комітет визнав найкращою спортсменкою країни у вересні.

Цього звання наша землячка удостоїлася після перемоги на Чемпіонаті світу з вільної боротьби, що відбувся в Ташкенті. У ваговій категорії 63 кілограми у вільній боротьбі вихованка ковельського тренера Анатолія Мілехіна виявилася найкращою серед 25 суперниць.

Її ж теперішнього наставника, львів'янина Андрія Пістуну названо найкращим тренером вересня.

Відзначимо, Юлія Ткач тільки навесні повернулася з декретної відпустки і, крім світового «золота», встигла раніше виграти «бронзу» чемпіонату Європи, який у квітні проходив у фінському Вантаа.

Х 1/8 ФІНАЛУ КУБКА УКРАЇНИ

- Полтава – Шахтар - 1:5
- Олександрія – Зоря - 0:1
- Іллічівець – Ворскла - 0:1
- Говерла – Металіст - 2:2
- Волинь – Дніпро - 1:0
- Карпати – Динамо - 0:1
- Сталь Д – Чорноморець - 2:1
- Олімпік – Металург 3 - 2:0

Базовий день проведення усіх матчів-відповідей 1/8 фіналу Кубка України – 29 жовтня

РУМУНА ЗБИЛИ – РУМУН ЗАБИВ

«ВОЛИНЬ» МІНІМАЛЬНО ОБІГРАЛА ЛІДЕРА ЧЕМПІОНАТУ УКРАЇНИ

Павло ФІЛОНЮК

Це був уже третій домашній кубковий матч «Волині» й «Дніпра». Рахунок двобоїв був нічийним – у 2011 році в 1/8 перемогли 3:2 лучани, у 2013-му гору в 1/4 фіналу взяли «дніпряни» – 2:0. Тож перемога лучан 1:0 у надзвичайно напруженому суботньому поєдинку закріпила за ними пальму першості в цих дуелях.

Матч мав свої «родзинки». У «Волині» в основному складі вийшли два орендовані в «Дніпра» гравці – Федорчук і Кобахідзе. У гостей же вийшли два футболісти, які народилися на Волині – Федецький та Політило. І не забуваймо, що тренерська «юність» Мирона Маркевича проходила у Луцьку – разом, звісно, із Віталієм Кварцяним.

Щодо кадрових новацій, то зліва у захисті лучан відіграв опорник і центрбек Артем Шабанов, а нападником був бразилець Маріотто, який ще в середу відіграв майже повний матч за U-19 проти «Скали», де забив і віддав голевий пас. Після відновлення нарешті вийшов у центр поля Федорчук.

«Дніпро» приїхало до Луцька без Коноплянки, Шахова та Матеуса, напередодні «зламався» й Бруно Гама. Але вже в середині першого тайму «Волинь» отримала свою порцію кадрового послаблення – в результаті двох болісних ударів поле залишив Бабатунде. Шкода, адже Майкл щойно отримав виклик у національну збірну Нігерії на відбіркові матчі Кубка Африки... Замість нього на позицію «під нападником» вийшов Мемешев.

Матей пенальті заробив і просив його пробити. Ерік щось румунською мудро промовчав і забив одинадцятиметровий.

У першому таймі команди не форсували дій на полі, тому чи не найпомітнішою фігурою на матчі стали вболівальники. «Уперед до вершин!» – з таким закликком до «хрестоносців» замайорів банер над 17-им сектором. Лучани вже традиційно перегукувалися із вболівальницьким десантом суперників з Дніпропетровська. Разом ультрас і про Путіна співали, і дякували за героїзм присутнім на матчі українським військовим, які одужують нині у Луцькому госпіталі, й національний гімн затягнули.

Ключовою хвилиною матчу стала 36-та. Матей накрутив майже на лицьовій лінії Політила та Федецького, після чого увірвався в штрафну. Артем зачепив Флорентіна, й Арановський вказав на 11-метрову позначку. Чи був насправду пенальті – ще «те» питання. Але Матей зробив усе класно, і якби на місці Арановського був будь-який інший арбітр, думаю, він також «купився» б на падіння румуна.

Але, з огляду на реалізацію «Волиню» одинадцятиметрових, публіка заздалегідь не раділа. Але Бікфалві вже знав, як проб'є, і рішуче підійшов до м'яча. Лаштувка почав валитися в кут до удару, й Ерік пробив по центру і під поперечку – 1:0!!!

На другу половину Маркевич кинув у бій відразу двох нападників – Зозулю та Калініча. Але «Дніпро» пішов на дуже активний штурм тільки з хвилини сімдесятої. Гості забили, але в стилі

Х ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ПІСЛЯ 6 ТУРУ

М	Команда	І	В	Н	П	РМ	О
1	Дніпро	7	6	1	0	19 - 3	19
2	Шахтар	7	6	0	1	15 - 2	18
3	Динамо	7	5	2	0	15 - 5	17
4	Ворскла	7	3	2	2	9 - 5	11
5	Олімпік	7	3	1	3	5 - 16	10
6	Чорноморець	7	2	3	2	8 - 7	9
7	ВОЛИНЬ	7	3	0	4	8 - 10	9
8	Металург Д	7	2	2	3	9 - 9	8
9	Зоря	7	2	2	3	6 - 7	8
10	Металіст	7	2	2	3	10 - 13	8
11	Металург 3	7	2	1	4	5 - 12	7
12	Говерла	7	0	4	3	5 - 8	4
13	Карпати	7	1	2	4	8 - 14	2
14	Іллічівець	7	0	2	5	7 - 18	2

* З ФК Карпати (Львів) знято очок: 3.
Згідно з рішенням КДК ФФУ від 10.09.2014 р.

Х МАТЧІ 8 ТУРУ

3 жовтня

Волинь – Ворскла, 19.00, «2+2»

4 жовтня

Олімпік – Карпати, 14.00, «Футбол»
Зоря – Говерла, 17.00, «Футбол»
Чорноморець – Металург Д, 19.30, «2+2»

5 жовтня

Іллічівець – Дніпро, 14.00, «Футбол»
Металіст – Металург 3, 17.00, «Футбол»
Динамо – Шахтар, 19.30, «2+2»

«Марадони-Кузнецова». Це Калініч після штрафного кулаком перевів м'яч у ворота. Пильність арбітра врятувала «Волинь», а хорват поклав у пасив «жовту».

На 87-й хвилині робити рахунок більш комфортним перед матчем-відповіддю мусив той-таки Матей. Мемешев зробив усе для нього: обігрався з Маріотто, змістився з лівого флангу в штрафний і виклав м'яч на ногу Флорентіну, але той пробивав на техніку й смугастим з другої спроби заволодів Лаштувка.

В останні секунди гри навпаки вибачив «Волинь» Ротань – Руслан пробивав із «вбивчої» позиції з 9 метрів. У підсумку ж – перемога «Волині» у першому кубковому матчі на стадії 1/8 фіналу!

Х ВОЛЕЙБОЛ

Назар ТРИКУШ

У вихідні стартує новий сезон жіночої Суперліги. Попри скептичні прогнози та песимістичні чутки, луцька команда «Континіум-Волинь-Університет» таки заявила на турнір, хоча й в останній момент. Як змінилася волинська команда у міжсезоння, розповів головний тренер Богуслав Галицький.

На початку цього сезону команда не виявляла ніякої трансферної активності, але й не втратила жодного гравця. Тренер продовжує минулорічну політику вирощування власних кадрів на базі Інституту фізкультури СНУ імені Лесі Українки. Каже, так надійніше. Така стратегія минулого сезону принесла лучанкам п'яте місце. На цей – планка вища. Згадаймо 2010 рік, коли тоді ще команда «Волинь-Університет-ОДЮСШ» без жодного

БОГУСЛАВ ГАЛИЦЬКИЙ: «ПОТРІБНО, ЩОБ
БУЛА КЛАСНА ГРА, І ВБОЛІВАЛЬНИК ПРИЙДЕ»

приїжджого гравця здобула «бронзу» Кубка України.

– Якщо ставитимуть питання про результати, тоді потрібно запрошувати максимум три гравці, бо команда має базуватися на своїх. Так дешевше й краще, і коли чужі йдуть, то немає такого обвалу в команді, бо вже молодші підпирають.

Для своїх дівчат Богуслав Андрійович влаштував важке літо. Волинянки побували на зборах на Світязі та в Болгарії. А фінальний етап підготовки до сезону передбачав участь у товариських турнірах. Так, лучанки набиралися ігрового досвіду на майданчиках Тернополя, Бреста та Гродна.

– Якби не було турнірів, наш рі-

вень готовності до чемпіонату коливався б у межах 10-15%. Суперники були дуже сильні, ми добре в цьому плані підготувалися.

Але не все так гладко у волинського волейболу. Після двох чемпіонських років у Вищій лізі призупиняє існування дубль волинянок ВК «Континіум-Ковель».

– На цю команду цього року фінансування не буде. Буде лише суперлігова команда, що базуватиметься в Луцьку. Цього року фарм-клуб нам не дуже потрібний. А вже наступного року, коли молодь, якій по 14-15 років, підросте... Тоді вже потрібна Вища ліга, щоб вони десь набиралися ігрового досвіду. От Тетяна Яцків в основі

стала в нас уже в 15 років.

Цього року ВК «Континіум-Волинь-Університет» не втрутиться і в боротьбу за національний Кубок. Команда не заявлялася на турнір, побоюючись не впоратись у фінансовому плані.

За весь час українського жіночого волейболу було кілька легендарних команд, які кілька разів поспіль вигравали і чемпіонат, і кубок. Але їх спіткала прикра доля: щезла й одеська «Джинестра», і черкаський «Круг», і луганська «Іскра»... Та найважливіше – луцька волейбольна команда вже 21-й рік не просто існує, а є ключовою ланкою системи українського волейболу.

Цьогорічний сезон підопічні Бо-

гуслава Галицького розпочнуть з візного туру в Тернополі 3-4 жовтня. А домашній матч відбудеться аж в третьому турі проти рівненської «Регіни». Галицький упевнений, що його команда без підтримки вболівальників не залишиться.

– У нас є глядачі, які ходять на кожен матч вже двадцять років. Треба, щоб дівчата показали гру, і вболівальник прийде.

КОЛЕСО ІСТОРІЇ. ЛУЦЬК

Село Красне здавна жило у спільноті з власне Луцьком. Ще в часи Відродження жителі цього приміського села перебували під юрисдикцією замку й працювали задля його забезпечення. За переказами, на цій же території жили і представники тюркського кримського народу караїми. У XIX столітті Красне було «царським селом», де проживала тогочасна еліта міста. Село було чітко поділене на двори і слугувало зразком охайності та впорядкованості. Тут також жило чимало човнярів. До певного часу з Красного до Луцька не було мосту. Тож транспортний

зв'язок був завдяки човнярським перевізникам. А з початку XVIII століття тут звели міст. Перші новинки технічного прогресу в Луцьку стали з'являтися саме на Красному – телеграф, радіо, телефон. Тут був ливарний завод братів Свобод, спиртний склад, броварня Шнайдера, цегельня Глікліха, залишки якої досі можна знайти на вулиці Цегельній. З виробів цього заводу збудували багато будівель в Луцьку та околицях. У XIX столітті на Красному поселилися гусари, які увійшли в історію міста завдяки своїм витівкам. Були тут і перші військо-

ві кладовища – російських та австрійських воєнків. На зламі XIX-XX століть товариство «Брати Жданови в Москві» збудувало у Красному торговий дім, який закуповував ячмінь. Фасад будівлі цегляного стилю був декорований великим написом «Покупка ячменю». На історичному фото – будівля Жданових у 1915 році. В радянський час тут влаштували кінотеатр «Мир», будівля збереглася. Нині в цьому приміщенні розташований Будинок культури Луцького району і Луцька районна бібліотека. Тут проводить репетиції та дає вистави театр «ГарМидЕр».

АНЕКДОТИ

Журналіст:
— Які ваші відчуття після зміни українського паспорта на російський? Кримчанин:
— Знаєте, відчуття таке, наче сорочку поміняв... Зі звичайної на гамівну.

У відповідь на санкції Японії Путін заборонив у Росії суші, хоку і дзюдо.

Коли я помітила, що 70 відсотків зарплати витрачаю на алкоголь, то все-таки опанувала себе і влаштувалася на другу роботу.

У зв'язку з численними скаргами на велику кількість бездомних собак і котів мер дав дозвіл на встановлення додаткових кіосків із шаурмою.

— Тату, а що таке люстрація?
— Це коли всіх, хто носив на суботнику колоду з Леніном, нарешті відправляють на пенсію.

Коли в тебе народжуються діти, знову починаєш відпрошуватися у батьків, щоб кудись сходити.

Я дуже, дуже стараюся стежити за своєю фігурою. Але варто відволіктися, як вона вже щось жере!

Скинуті в спортзалі кілограми терпеливо чекали на мене в холодильнику.

У новій серії російської передачі «Спокойной ночи, малыши», Філя вже не йде в армію, а йде у відпустку і не повертається. А в наступній серії дітям доводять, що ніякого Філі ніколи не було.

1) Путін готується прилетіти до Австралії на саміт «Великої двадцятки».
2) Україна готується продати Австралії комплекс «Бук-М1».

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД від 25 вересня 2014 року

Ш	Е	В	Ч	И	Х	А	К	И	Л	И	М	Е	Ц	Ь	
С	В	Н	О	У	О	А									
С	К	Р	А	Б	Т	З	Ц	І	Л	И	НА				
І	Р	Д	И	Ш	Е	Л	Ь	О	Г						
З	В	И	В	А	Л	Ь	К	А	Т	Р	А	С			
О	С	Н	О	Б	Є	Р	Е	П	О	Ч	Е	Т			
С	Е	Р	Ц	Е	П	Л	Я	Ж	М	А	Н	Т	У	И	У
А	Е	О	С	К	Л	Я	Р	М	Е	Н	Т	С	Т	Р	І
М	А	Н	У	Л	Е	Л	У	А	Н	Д	А	К	К	І	
У	Е	А	Л	С	У	Н	И	Т	П	А	К	Т			
М	Е	Ж	О	В	И	К	Г	Л	Е	Й	Л	А	С	О	І

Хроніки ЛЮБАРТА

Реєстраційне свідоцтво
ВЛ №365-99ПР від 26 квітня 2010 р.
Засновник – ТзОВ «Редакція газети «Хроніки Любарта»
Редактор Андрій Лучик
Адреса редакції: м. Луцьк, просп. Волі 1б, 2-й пов., оф. 2-16
Тел./факс: 788-005
Електронна адреса: hroniky@gmail.com
Відповідальність за зміст публікацій та достовірність фактів несе автор.
Редакція залишає за собою право літературного редагування матеріалів. Газета є виданням вільних журналістів, деякі автори працюють під псевдонімами.
Виходить один раз на тиждень.
Обсяг 4 друк. арк.
ПРАТ «Волинська обласна друкарня»
43025 Волинська обл., м. Луцьк, пр-т Волі, 27
Наклад 20 000 прим. Замовлення: 3852.
3 приводу розміщення реклами звертайтеся:
(095) 712 25 98
hroniky.reklama@gmail.com

Під час підготовки номера використовувалися інформаційні повідомлення та фотографії з сайтів: pravda.lutsk.ua, vip.volyn.ua, simya.com.ua, volynnews.com, volynpost.com, uk.wikipedia.org

Х Читайте «Хроніки Любарта» у Facebook: www.facebook.com/hroniky.lubarta

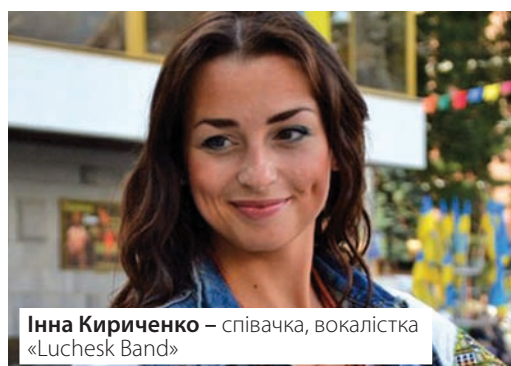
Х ДВІЙНИКИ

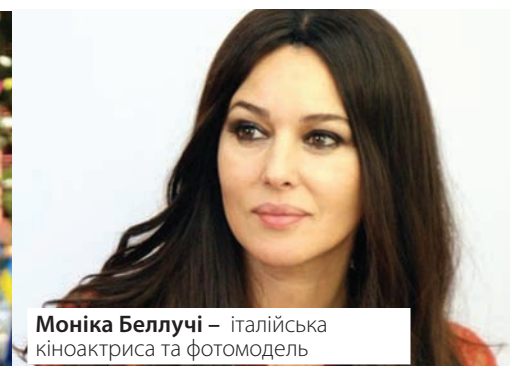
Володимир Гунчик – голова Волинської облдержадміністрації

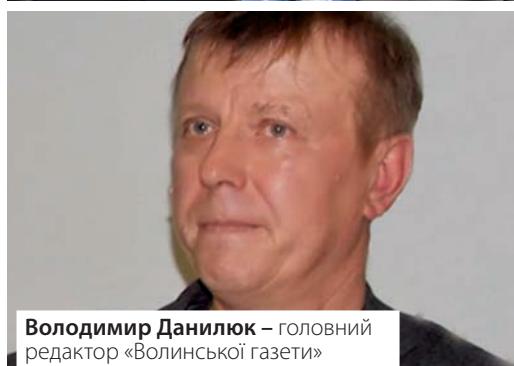
Керівник банку Gringotts з фільму «Гаррі Поттер і філософський камінь»

Інна Кириченко – співачка, вокалістка «Luchesk Band»

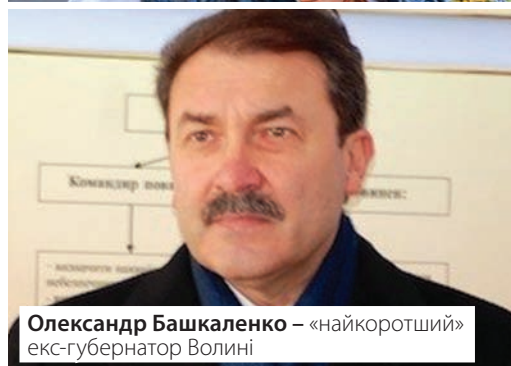
Моніка Беллучі – італійська кіноактриса та фотомодель

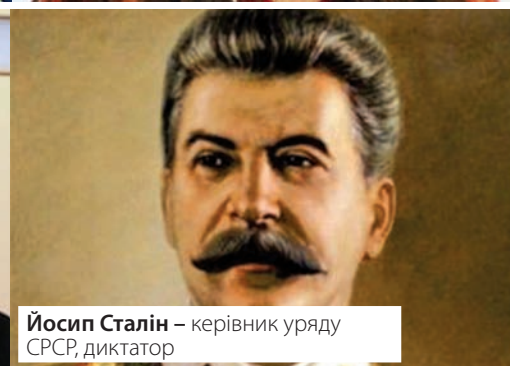
Володимир Данилюк – головний редактор «Волинської газети»

Сергій Соболев – депутат Верховної Ради

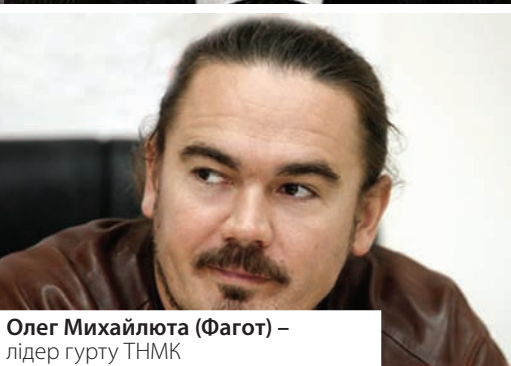
Олександр Башкаленко – «найкоротший» экс-губернатор Волині

Йосип Сталін – керівник уряду СРСР, диктатор

Ігор Коцан – ректор Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

Олег Михайлюта (Фагот) – лідер гурту ТНМК

Олег Гребенюк – начальник управління освіти Луцької міської ради

Борис Бурда – телеведучий, бард

Х АСТРОЛОГІЧНО-ПОЛІТИЧНИЙ ГОРОСКОП НА 3-9 ЖОВТНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)
Григорій Пустовіт (29 березня 1960 р.)

Топтатиметеся на давно облюбіваній галявині. Але цього разу конкурентів, які також люблять поласувати ягодами, буде більше, кошики в них місткіші, а горлянки – ведмедачі. Не женіть пустопорожні хвилі, дійте активно.

ЛЕВ (24.07 – 23.08)
Адам Мартинюк (16 серпня 1950 р.)

Сконцентруйте увагу на важливих завданнях у столиці і не розтрачайте сили на дрібниці у провінції. Вигідно продастеся. По тому пройдетеся магазинами, щоб побалувати себе новими аксесуарами.

СТРЕЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)
Ігор Палиця (10 грудня 1972 р.)

Не підганяйте події, дійте послідовно і раціонально. Кількість виходів «на люди» обмежте, працюйте за старим перевіреним сценарієм і з перевіреними людьми.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)
Євген Мельник (14 травня 1956 р.)

Можуть турбувати перепади настрою. Постарайтеся оточити себе позитивно налаштованими людьми, бо нині навколо вас запахні в кишеню дулі. Не відволікайтеся на дрібниці, а втікайте на протоптані стежки.

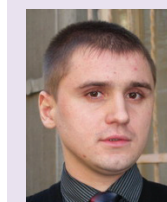
ДІВА (24.08 – 23.09)
Валентин Вітер (4 вересня 1973 р.)

Провокаційний тиждень, найкращий для таких справ, які можна швидко закінчити, і варто уникати тих справ, які здатні затягнутися. Успіх буде там, де дотримуються справедливості.

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)
Анатолій Грициук (2 січня 1955 р.)

Присвятіть тиждень роботи з документами і наведенню ладу на робочому місці. Стосунки з партнерами будуть напруженими, навколо вас літатиме специфічна аура... Подбайте про свою зовнішність, зробіть манікюр, сходіть до перукаря.

БЛИЗНЯТА (22.05 – 21.06)
Олександр Кононович (12 червня 1980 р.)

Є шанс закликати Хутіна в свій барліг. Продасте кілька літрів крокодилячих сліз, пролитих за мрамуровим істуканом, який звалили «бандьори». Виручку відправте на АТО – хоч так замолите власну карму.

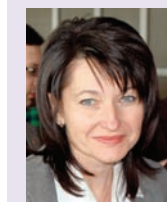
ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)
Володимир Бондар (16 жовтня 1968 р.)

Відвідайте тренінг, семінар чи візьміться за самостійне вивчення нового матеріалу – часи таки остаточно змінилися. У другій половині тижня остерігайтеся пліток та інтриг. Колеги діють за спиною, щоб підірвати ваш авторитет.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 19.02)
Роман Карп'юк (31 січня 1964 р.)

О, боги, ви знову закликаєте Водоліїв на Олімпі! Ефект доміно, що падає, накриє і вас, хоч і далі працюватиме на вас. Докладіть мінімум зусиль, і решта зевсів та юнон здмухуватимуть з вас пилюку.

РАК (22.06 – 23.07)
Ірина Констанкевич (23 червня 1965 р.)

У першій половині тижня на вас чекає важлива зустріч. Намагайтеся відразу визначити слабкі точки опонента. Легко вдасться отримати потрібне рішення, якщо будете використовувати свою чарівність.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)
Валерій Черняков (13 листопада 1966 р.)

Доведеться запастися терпеливістю і витримкою, щоб уникнути негативу, який виплескують на вас тисячі сердець. Колеги допомагатимуть впоратися з труднощами. Увечері наприкінці тижня варто зробити приємний сюрприз коханій людині.

РИБИ (20.02 – 20.03)
Сергій Мартиняк (4 березня 1971 р.)

Тиждень сприятливий для проведення хірургічних кадрових операцій, загоєння душевних ран, загального одужання. Не варто у цей час скакати поперед батька в пекло, не рекомендовано брехати, їсти куряче м'ясо, яйця.